

WOX

Special
over
studenten-
verenigingen

*Geboren voor
de vereniging*





Het Hulpfonds helpt!

Het Hulpfonds biedt aan alle collega's van het umc en de universiteit financiële ondersteuning. Wij helpen met financieel advies, budgetbegeleiding en renteloze leningen.

Wil je meer informatie?

E-mail: info@hulpfondsradboud.nl | Telefoon: (024) 309 33 10 | www.hulpfondsradboud.nl

Radboud Universiteit  Radboudumc

Karaktervolle locaties



Vergader- en Conferentiecentrum Soeterbeeck

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeeck

reserveringsbureau@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 58 25

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.



Faculty Club Huize Heyendael

Dé ontmoetingsplek op de campus

www.ru.nl/facultyclub

facultyclub@fb.ru.nl of bel: 024 - 361 59 79

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.



Radboud Universiteit Nijmegen



CineMec

VANAF NU GRATIS PARKEREN BIJ CINEMEC NIJMEGEN!

FILM



FANTASIE | NU TE ZIEN

Beauty and the Beast 3D
Met Emma Watson en Dan Stevens.

FILM



SCI-FI | VANAF 27 APR

Guardians of the Galaxy Vol. 2 3D
Met Chris Pratt en Bradley Cooper.

KUNST



DI 4 APR & ZO 9 APR

Botticelli - Inferno
Kunstdocumentaire over Dante's inferno.

PROGRAMMA & TICKETS VIA CINEMEC.NL

Radboud in'to Languages

opent nieuwe werelden

Taaltrainingen

Start april-mei



'Language is my key to the world'

www.into.nl

Autoverhuur  Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

VOX NR. 8 04/2017 INHOUD

P. 6 / Het verenigingen-ABC /

De F is van feut

P. 10 / Wie gaat er nou bij zo'n sekte? /

Het Nijmeegs taboe op lid worden

P. 13 / Ovumbaby's, Phocas-stellen en Caroluskids /

Portretten van verenigingsnesten

P. 24 / Logeren bij dispuut De Gong /

'Hurkend kakken is beter'

P. 28 / Etiquettequeen van Dltzhuyzen /

'Draag nimmer witte sokken'

P. 32 / Het leger(tje) van Carolus /

Studentenweerbaarheid Het Vendel schiet met geweren

P. 36 / Verenigingen over de grens /

'Lidmaatschap was reden voor arrestatie'

EN VERDER / P. 4 / KORTAF / P. 27 / COLUMN STUDENT / P. 38 / COLUMN LUCY'S LAW / P. 38 / CULTUUR / P. 39 / VOX CAMPUS / P. 40 / PRIKBORD VERENIGINGEN



SLUTSHAMING OP DE NIJMEEGSE SOCIETEIT

P. 21

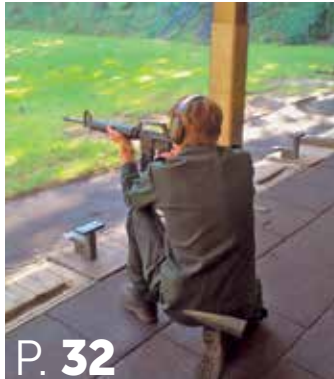
P. 13



P. 24



P. 28



P. 32



P. 36

FOTO COVER: ERIK VAN 'T HULLENAAR
BEWERKING: GLOEDCOMMUNICATIE

RE DACTIO NEEL

MART-JAN

Het jongetje op de cover heet Mart-Jan. Zijn ouders leerden elkaar kennen bij studentenvereniging Ovum Novum. Dat maakt Mart-Jan tot een Ovum-baby. In Carolus-kringen is de familie Van Mourik bekend. Vader en moeder waren in de jaren zestig lid en noemden hun Carolus-baby Roland, naar de herensociëteit. Roland werd dertig jaar later zelf praeses. Wie lid is (geweest) van een studentenvereniging, voelt die verbondenheid vaak voor het leven. Hoe komt het dan dat zo weinig studenten zich aansluiten in Nijmegen?

In Havana aan de Waal is het al sinds jaar en dag *uncool* om lid te worden. Sinds ruim tien jaar is er Karpe Noktem, een alternatieve vereniging die alle mores van de jasje-dasjes aan zijn laars lapt. Op uitnodiging van Vox bracht metaliefhebber Bas een avondje door in dispuutshuis De Gong. Was het zo corporaal als hij had gedacht? "Ik voelde me vanaf moment één welkom", zegt hij na afloop.

Ja, het klopt dat vrouwen 'hoer' worden genoemd in bepaalde kringen, zoals de Groningste studente Milou onlangs wereldkundig maakte. Maar, zeggen de vrouwen in deze special over studentenverenigingen, dat moeten we niet groter maken dan het is. De vriendschappen – óók met de mannen die dat soort dingen roepen – daar gaat het om. Als Mart-Jan later bij Ovum Novum gaat, zijn de mores misschien anders. Al drijven verenigingen natuurlijk op hun tradities.

Annemarie Haverkamp
hoofdredacteur Vox

 www.facebook.com/voxweb.nl

 @voxnieuws



Iedere maand drinkt Vox een glaasje mee op een borrel die op een of andere manier met de Radboud Universiteit te maken heeft. Deze keer: **de wekelijkse donderdagavondborrel van Phocas.**

Tekst: Auke Roos / Foto's: Bert Beelen.

WAT? De wekelijkse borrel van Phocas
WAAR? In de Villa van Schaeck
HOE LAAT? *Fashionably late.* Vox kwam – heel uncool – al om 23.35 uur en trof een lege zaal.

Voor **Nora Rijnbeek** kwamen de roeigevenaars uit onverwachte hoek. "Op een roeikamp werd ik ziek door blauwalg na het duwen van een boot."

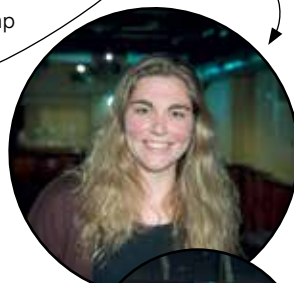
Is Phocas vooral een sportclub, of een gezelligheidsvereniging? **Joost Jacobs** kan niet kiezen: "Ik verbind gewoon de topsport met het bier drinken"

Waarom heeft **Jorrit Visser** (links) zijn gitaar bij zich? "Ik heb net op het Waalstrand gezeten met een stel hippies."

De Randstad wil nog weleens neerkijken op 'de provincie'. **Rein Wieringa** doet dat andersom: "In Amsterdam peddelen ze, wij roeien."

Lotte Nijskens vindt het onterecht als de andere verenigingen Phocanen neerzetten als knorren. "In Nijmegen is iedereen een knor – er is namelijk geen echt corps."

Roeicoach **Pieter Koopman** is streng voor zijn wedstrijdroeiers, maar niet voor zichzelf. "Solidair ben ik niet, nee. Ik drink gewoon bier."



IN HET NIEUWS

Lawineslachtoffers (I) Op dinsdag 7 maart worden Timo, Marcel en Mark in de Franse Alpen verrast door een fatale lawine. De snowboarders worden bedolven onder de sneeuw. De jongens waren op pad met de christelijke studentenvereniging de Navigators. Het nieuws dompelt de Nijmeegse campus in rouw: Timo was student bedrijfskunde aan de Radboud Universiteit, Mark alumnus van dezelfde studie en Marcel studeerde aan de Hogeschool van Arnhem en Nijmegen.

Lawineslachtoffers (II) Dagenlang wordt in het skigebied Valfréjus gezocht naar de lichamen van de slachtoffers. Pas op zondag 19 maart zijn alle drie de jongens gevonden. De dag na het ongeluk trekt de nationale journalistenkaravaan naar de Nijmeegse campus. Bestuurslid Tessa Katerberg van de Navigators zegt tegen de pers vooral dankbaar te zijn voor alle steun. Rector Han van Krieken kan het verdrietige nieuws moeilijk bevatten. "Hoe heftig moet dit zijn voor de studenten daar in Frankrijk, voor hun ouders, voor de studenten hier." In de Studentenkerk wordt een herdenkingsplek ingericht.

Tweede Kamer Zeker acht, maar mogelijk negen oud-studenten van de Radboud Universiteit krijgen een plekje in de Tweede Kamer. Vanuit de Nijmeegse gemeenteraad schuiven drie alumni door naar Den Haag: Rob Jetten (D66), Maarten Groothuizen (D66) en Lisa Westerveld (GroenLinks). Westerveld leek buiten de boot te vallen, maar haalde voldoende voorkeursstemmen voor een zetel. Voor Hayke Veldman lijkt een plekje in de Kamer een reëel vooruitzicht – mits de VVD in de regering komt.

Werkdruk (I) Eerder onderzoek van vakbonden FNV en VAWO leek weinig ruimte te laten voor interpretatie: werken aan de universiteit is ongezond. Werknemers worden te veel afgerekend op resultaten. Volgens Marijtte Jongsma van de VAWO is er op universiteiten



FOTO: BERT BEELLEN

Rob Jetten (D66) en Lisa Westerveld (GroenLinks) hebben de gemeenteraad ingeruild voor de Tweede Kamer. De politici namen voor deze fotoshoot plaats op een oud Tweede Kamerbankje, dat nu op de Nijmeegse campus staat.

bovendien sprake van een angstcultuur om dit aan te kaarten: "Mensen zijn bang dat hun bezwijken als falen wordt gezien."

Werkdruk (II) Rector Han van Krieken maakt korte metten met het onderzoek van de vakbonden. Het is onvolledig en de conclusies zijn kort door de bocht. Hij wijst op een heel ander probleem: "Lage werkdruk kan een groter probleem vormen, als je niet in de gelegenheid bent om je ambities te realiseren."

Neptoren Hij lijkt er toch te komen: de donjon, een middeleeuwse toren in het Valkhofpark. Er wordt al jaren over gediscussieerd, maar de stichting die pleit vóór de bouw, heeft een huurder gevonden. Nijmeegse wetenschappers leggen zich nog niet neer bij het besluit.

Volgens cultuurwetenschapper Edwin van Meerkerk leiden we aan "erfgoed-griep". "Waar steden zich een aantal jaren geleden richtten op de toekomst, zijn ze nu bezig met de hang naar het verleden." Op 25 maart was in het park een demonstratie tegen de bouw van de 'neptoren'.

Open dag Scholieren komen steeds vaker, en op jongere leeftijd, af op open dagen van universiteiten. Zo ook op die van de Radboud Universiteit. Tijdens de laatste editie, zaterdag 25 maart, oriënteerden maar liefst 5.300 middelbare scholieren zich op de campus: een record. De helft daarvan zit in het vijfde jaar van het vwo. 6 procent is zelfs nog 4-vwo'er.

40

De rij voor Stembureau 40, in universiteitsrestaurant De Refter, was op veel momenten langer dan die van menig Efteling-attractie in de meivakantie. De uitslag laat een duidelijke links-progressieve voorkeur zien onder het universiteitsvolk: D66 haalde in De Refter 33,9 procent van de stemmen, GroenLinks 33,5 procent. In Nijmegen als geheel haalden deze partijen beide ongeveer 20 procent. De PVV blijkt op de universiteit veel minder populair dan in de hele gemeente: de partij haalde 0,7 procent van de stemmen op de campus, tegenover 9,6 procent in Nijmegen.

FOTO: DICK VAN AALST

WAARVAN AKTE

"Ik kan me voorstellen dat farmaceuten niet geïnteresseerd zijn."

Nielka van Erp, apotheker en onderzoeker in het Radboudumc, stelde met collega's vast dat kankerpatiënten een lagere dosis medicijnen nodig hebben als zij die met een ontbijt innemen. Daardoor kunnen ziekenhuizen miljoenen euro's besparen, meldt *de Volkskrant* op 27 maart. Van de farmaceuten, die hun geld verdienen aan medicijnen, verwacht Van Erp weinig enthousiasme.

BOVEN HET MAAIVELD

RENÉ TEN BOS

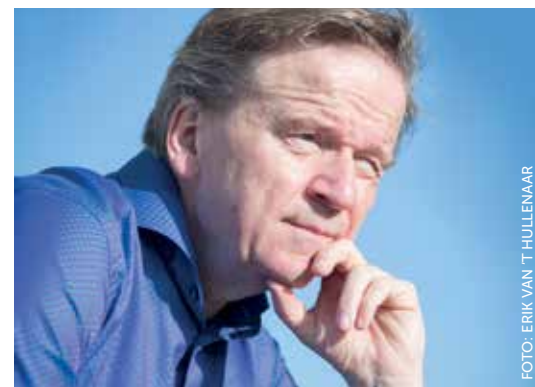


FOTO: ERIK VAN TULLENAAR

Hoogleraar en filosoof René ten Bos (1959) wordt de nieuwe Denker des Vaderlands. Vanaf 21 april neemt hij deze erepositie over van Marli Huijter. Ten Bos zegt in een interview met *Vox* uit te kijken naar zijn rol, maar is niet van plan opeens overal een mening over te hebben. "Een journalist belde me laatst met de vraag wat ik vond van de wraakvideo van Patricia Paay. Toen heb ik gezegd dat ik daar geen mening over had." Ten Bos won in 2015 de Socratesbeker voor zijn boek *Bureaucratie is een inktvis*.

Het Vox verenigingen-ABC

DE P STAAT VOOR PANDAPUNTEN

In het vocabulaire van de verenigingsstudent zitten woorden als 'knor', 'mos' en 'dooier'. Met een passie voor de natuur hebben ze weinig te maken. Wat betekenen ze wel?

Tekst: Ming Zhu / Illustraties: Roel Venderbosch

Ad fundum
Latijn voor 'tot op de bodem'. Het betekent het in één keer leegdrinken van je drankje. Gebruikt als straf of beloning bij drankspellen, die bijzonder populair zijn onder verenigingsstudenten. Je hoort de term veel tijdens cantussen, waar studenten onder aanvoering van een cantusbestuur studentikoze liederen zingen en bier drinken. Onderdeel is het uitdelen van creatieve strafadjes aan degenen die zich niet aan de regels houden. Zeg daarbij: 'Trek die ad, lul.'

B'vo
Afkorting voor bravo, uit te spreken als 'vo'. Wordt ook gespeld als 'vo. Wil je iets prijzen, dan gebruik je deze

term. 'B'vo voor de vereniging.' 'Die actie is erg b'vo-baar.'

Corps
Corpora werden aanvankelijk opgericht om de belangen van alle studenten van een stad te behartigen. Vandaag de dag is het corps (zeg: 'koor') meestal de oudste traditionele studentenvereniging van een stad. Corpora voelen zich verheven boven andere gezelligheidsverenigingen. Hoewel Carolus Magnus de oudste Nijmeegse vereniging is en werd opgericht als Nijmeegs Studenten Corps, is deze gezelligheidsvereniging nooit erkend als corps door de overkoepelende organisatie voor corpora.



Dispuut

Een verticaal verband, wat inhoudt dat de leden uit alle jaarlagen komen. In Nijmegen omvatten de meeste disputen zo'n 8 tot 25 leden. Elk dispuut koestert zijn eigen tradities. Ovum Novum kent geen disputen, maar 'genootschappen', die een vergelijkbare functie vervullen. Kersverse leden maken na de ontgroening kennis met alle disputen, waarna ze hun voorkeur uitspreken. De disputen mogen aangeven wie ze erbij willen. Hierna volgt een tweede ontgroeningstijd, bij het dispuut. Nijmegen kent ook talloze onafhankelijke disputen. Om zich hierbij aan te sluiten, hoeven studenten logischerwijs geen lid te zijn van een vereniging. Een groot aantal onafhankelijke disputen is aangesloten bij de overkoepelende organisatie Argus.

Eerstejaars

In de volksmond sjaarzen genoemd. Deze studenten mogen zich dan wel eindelijk onwils lid noemen van de vereniging, vaak moeten sjaarzen de vuile klusjes opknappen. In sommige steden betalen de eerstejaars bovendien het bier voor de rest van de vereniging. In Nijmegen kennen verenigingen dit gebruik niet en hebben sjaarzen relatief weinig taken.

Feut

Ook foet. Afgeleid van foetus. Aspirant-leden, studenten die graag lid willen worden van een vereniging, krijgen binnen verenigingen allerlei koosnaampjes mee om te benadrukken dat ze niks kunnen en niks snappen. De bekendste zijn feut, klooi, groentje en nul. Ovum noemt aspirant-leden 'dooiers'. De dramaserie Feuten ontleent er ook haar naam aan.

Gala

Een jaarlijkse activiteit waarbij leden zich opdoffen en aan de einde van de avond met elkaar het bed in duiken. Althans, als je het galamos (zie 'mos') moet geloven. Deze etiquette stelt dat de een het kaartje voor zijn (of haar) date betaalt, waarna de ander na afloop 'bedankt' door met haar (of zijn) date het bed te delen. In de praktijk is het gala vaak een zuipfestijn met veel sterke drank, omdat die bij het kaartje zit inbegrepen.

Inval

Het invallen en binnenvechten van de sociëteit van een andere vereniging. Dit gebruik is sinds jaar en dag traditie. De binnenvallende vereniging probeert spullen te stelen, waarna de gedupeerde vereniging een tegenprestatie moet leveren om deze terug te krijgen, vaak in de vorm van bier. Of ze kiezen voor een tegeninval om hun eigendommen terug te halen. Tegenwoordig komt dit fenomeen ook voor bij studieverenigingen, hoewel het daar bekend staat als 'brassen'. Brassen is bij gezelligheidsverenigingen weer iets anders, namelijk een duel waarbij twee heren elkaar naar de grond proberen te werken. De deelnemers mogen hierbij alleen aan de revvers van het jasje van de tegenstander trekken.



Hiërarchie

Een van de tradities bij verenigingen is de hiërarchie, of anciënniteit. Vóór een lid spreekt tijdens een algemene ledenvergadering, acht (als in: eervol groeten) hij alle aanwezigen op anciënniteit. Hierbij geldt dat bestuursfuncties het hoogste in anciënniteit staan, gevolgd door eventuele andere functies, de leden van oud naar jong en ten slotte eventuele overige aanwezigen. Ook wordt bier en eten (tijdens een diner) bij officiële gelegenheden uitgedeeld op anciënniteit.

Jaarclubs

In het eerste jaar vormen eerstejaars een jaarclub: een horizontaal verband van meestal zo'n acht tot vijftien jaargenoten met hun eigen naam,

embleem, jaarclublied et cetera. Alle jaarclubs strijden in een klasement met als doel aan het eind van het jaar als 'clubje één' te eindigen. Zij vergaren punten door zo veel mogelijk bier te drinken, activiteiten te organiseren en allerlei opdrachten te voltooien. Clubje één wordt vereeuwigd in het pand van de vereniging en in de verenigingsalmanak (het jaarlijkse boekwerk van de vereniging).

Knor

Een term voor niet-leden van een vereniging. Knor staat voor 'Kent Niet Onze Regels' en leden gebruiken het woord voor studenten die de studentikoze gebruiken van hun vereniging niet kennen. Voorbeelden van gebruik: 'Staat hij met de rug naar de bar? Knor!' Of: 'Woont hij nog thuis? Spoorknor!'

Lullo's
Onder deze naam maakten de mannen van Jiskefet sketches waarin zij het verenigingsleven parodieerden. De personages zijn inmiddels iconisch geworden voor de typische 'corpsbal'. Grote kans dat jouw beeld van het stereotiepe, ballerige gedrag van verenigingsstudenten mede gevormd is door deze sketches.

Mos
De ongeschreven gebruiken van een vereniging. Tijdens de ontgroening krijgen de aspirant-leden alle mores ingestampt. Voorbeelden van mores zijn: 'één bier is geen bier' (je koopt minimaal twee bier), bij het kapotvallen van een glas schreeuwt iedereen 'schadebon!' en betaalt de verantwoordelijke de schade en 'kleingeld dat op de grond valt, is voor de schoonmaaksters'.

Nuldejaars
Zie kopje feut.

Ontgroening
Een onmiskenbaar, maar ook omstreden onderdeel van het verenigingsleven. Om lid te worden van een vereniging moet een aankomend lid zich eerst bewijzen. Gedurende ongeveer een week worden aspirant-leden zowel mentaal als fysiek op de proef gesteld. De ontgroening is een belangrijke traditie bij alle corpora en veel verenigingen en de precieze inhoud wordt strikt geheim gehouden. Met speculatie en geruchten als gevolg.



Pandapunten

De reuzenpanda is een bedreigde diersoort, mede dankzij het vrijwel onbestaande seksleven van deze bamboe-etende beer. Studenten die dit voorbeeld volgen, kunnen zogenaamde pandapunten sparen. Eén punt voor elke week zonder seks.

Ouæstor
Latijn voor penningmeester. Het bestuur van verenigingen kent Latijnse titels. Andere functies zijn onder andere Praeses Societatis (voorzitter), Abactis (secretaris) en Assessor (niemand weet wat een assessor doet).

Roeien
De roeisport kent een lange traditie binnen de studentencultuur. Elke studentenstad heeft haar eigen grote roeivereniging, die het beste

omschreven kan worden als een kruising tussen een sportvereniging en een gezelligheidsvereniging. In Nijmegen is dit Phocas.

Sociëteit
Van oorsprong was een sociëteit een gezelschap mannen van hoge stand die 'maatschappelijk draagvlak' wilden creëren, maar de eerste corpora namen de term over om hun eigen groep mee aan te duiden. Tegenwoordig verwijst 'de sociëteit' ook naar het pand waarin de vereniging is gevestigd. In Nijmegen zijn dat: 't Kroegje (Carolus), Het Pand

(Argus), De Kelder (Ovum) en De Villa (o.a. Phocas, Loefbijters en Karpe Noktem).

Twaars
Tweedejaars. Na een jaar lang als sjaars uitgebuut te zijn door alle ouderejaarsleden, is daar dan eindelijk de verademing als je jezelf twaars mag noemen.

Universiteiten
Veel studentenverenigingen zijn aangesloten bij de universiteit in hun stad en overleggen regelmatig met het universiteitsbestuur over het reilen en zeilen binnen de vereniging. De meeste universiteiten subsidiëren de aangesloten verenigingen ook.

Vindicat
Het oudste studenten-corps van Nederland, gevestigd in Groningen, en vorig jaar verantwoordelijk voor meerdere verenigingsschandalen. Zoals het uitlekken van een 'bangalijs': een lijst met vrouwelijke eerstejaarsleden van Vindicat compleet met adres, telefoonnummer en oordeel hoe goed ze zijn in bed. Ook bleek een aspirant-lid tijdens de ontgroening zo hard op zijn hoofd te zijn geslagen dat hij in het ziekenhuis belandde. Het was niet voor het eerst dat Vindicat negatief in het nieuws kwam: in 1997 overleed een student in een Vindicathuis na een inwijdingsritueel. Een vrouwelijk lid, Milou Deelen, maakte onlangs een filmpje om *slutshaming* binnen Vindicat aan de kaak te stellen.

Willem-Alexander

Niemand minder dan onze koning was lid van het Leids studentencorps Minerva. Hij was hierin overigens niet uniek; Beatrix en haar moeder Juliana hoorden bij hetzelfde clubje. Wim-Lex genoot tijdens zijn studententijd de bijnaam 'Prins Pils'.

X-de lustrum

Om de vijf jaar viëren verenigingen en disputen hun lustrum met extravagante gala's, feesten en andere activiteiten. Eigenlijk is een lustrum

gewoon een excuus om nóg harder te feesten en te zuipen.

Youp van 't Hek

Cabaretier en columnist

Van 't Hek uit openlijk zijn afkeer van studentenverenigingen.

"Je bent een onbedaarlijke sneuneus als je lid wordt van het studentencorps", zei hij in een interview afgelopen december.

Ook liet hij zich in columns negatief uit nadat zijn neefje na een dag ontgroening stopte en zijn ervaringen deelde met ome Youp.



Zuipen

Need we say more? Bier en studenten gaan hand in hand en vinden elkaar vaak op de sociëteit, waar leden tegen lage bedragen kunnen 'tanken'. Maar wist je dat de vorige praeses van Carolus Magnus geen alcohol drinkt? Nee, echt, geen druppel. Dus het hóéft niet.

mooi was die tijd

"Eigenlijk kwam ik per ongeluk bij de Gong, dispuut van Carolus Magnus, terecht. Tijdens de introductieweek had ik nog geen kamer, en ik hoorde dat in hun dispuuthuis nog een slaapplek was. Zo bleef ik plakken. We zijn het enige dispuut met een huisbibliotheek, en het twee-na-oudste dispuut van Nijmegen. De Gong bestond zelfs eerder dan Carolus Magnus zelf.

We hadden literaire diners en discussieavonden. Buitenstaanders vonden dat soms wat preten-tieus, maar als het goed is, zit er altijd enige ironie bij. Die sfeer herken ik bij De Gong nog steeds. Maar als ik naar Carolus Magnus kijk, denk ik wel: wat zijn al die jongens en meisjes toch aardig en braaf geworden.

De normen en waarden van de samenleving dringen wel degelijk door. Dat lompe kan echt niet meer.

De recente ontgroeningsexcessen in verschillende studentensteden keur ik af. Toch geloof ik dat de ontgroening moet blijven. Het scheidt een band en kan je weerbaarheid versterken. Al is het vooral de psychologische kant die zo'n periode zwaar maakt."

Roel Schutgens is hoogleraar Algemene rechtswetenschappen. Hij was van 1997 tot 2004 lid van De Gong.



Ledenaantallen per stad (afgerond), 2016-2017

Cijfers van de LKvV; in Nijmegen zijn alleen Carolus Magnus en Ovum Novum meegeteld.



HET NIJMEEGS OP

Wie in Nijmegen lid is van een studentenvereniging moet zich vaak verantwoorden. Waarom zou je bij zo'n sekte gaan? Waar gaat het mis tussen de Nijmeegse student en de vereniging?

Tekst: Mathijs Noij

Stijn Oosterhoff (22) deed drie jaar geleden mee aan de Nijmeegse introductie. Traditiegetrouw betekent dat: elke avond feest. Toch volgde de student politicologie zijn groepje niet klakkeloos naar alle feestjes. Die bij Carolus Magnus en Ovum Novum sloeg hij over. "Dan ging ik liever ergens anders heen", kijkt hij terug. Hij heeft het nu eenmaal niet op de sfeer bij verenigingen, verklaart Oosterhoff. "Het idee van een vereniging is wel leuk, maar toch vooral voor mensen die sociale vaardigheden missen en saamhorigheid zoeken. Mensen die bij een vereniging gaan, doen dat vaak omdat ze het cool vinden."

Ellen van den Boogaart (19), student International Business Administration, had tijdens haar intro een 'mama' die lid is van Ovum Novum. Zij kwam dus wel regelmatig in Sociëteit De Kelder. "Het lijkt me best leuk om bij een vereniging te gaan", vertelt ze. "Maar tot nu toe heb ik me niet ingeschreven. Dat is vooral uit zelfbescherming: ik wil mijn propedeuse halen. Ik wil het niet meteen verpesten door bij een vereniging te gaan."

Weinig leden

Het winnen van ziertjes gaat de studentenverenigingen in Nijmegen niet gemakkelijk af. Waar het in Leiden of Utrecht heel gebruikelijk is om in het eerste jaar van je studie bij een vereniging te gaan, is dat in Nijmegen allesbehalve normaal.

Bij de Landelijke Kamer van Verenigingen (LkVv) zijn 48 studentenverenigingen aangesloten, waaronder Carolus Magnus en Ovum Novum. De koepelvereniging

houdt nauwgezet bij hoeveel studenten er in elke stad lid zijn van een vereniging die aangesloten is bij de LkVv. Nijmegen komt er schamel vanaf: op de 'technische steden' Enschede en Eindhoven na, zijn er nergens zo weinig studenten lid als in Nijmegen en Tilburg.

Logisch natuurlijk dat er meer leden zijn in Utrecht dan in Nijmegen, want de universiteit daar is groter. Maar ook in verhouding tot het totale aantal studenten per stad scoort Nijmegen laag. Uit de cijfers blijkt dat 3,1 procent van de Nijmeegse studenten (inclusief hogeschool) lid is van een vereniging die aangesloten is bij de LkVv. In de andere studentensteden ligt dat percentage gemiddeld op 7,6 procent.

Dat er weinig eerstejaars lid worden, komt volgens Ovum Novum-lid Myrna Reinhard, tevens assessor bij de LkVv, door de opzet van de intro. Deelnemers krijgen te weinig mogelijkheden om kennis te maken met de verenigingen, vindt zij. "In Nijmegen spelen studieverenigingen tijdens de introductie een grote rol, zo bepalen zij vaak de mentorouders. Bovendien is het programma erg vol. Er is weinig tijd om langs te gaan bij de verenigingen."

**'IN NIJMEGEN SPELEN
 STUDIEVERENIGINGEN
 EEN GROTE ROL'**

BASISILLUSTRATIE: GETTYIMAGES

**TABOE
 LID WORDEN**



FOTO: FOTOPERSBUREAU GELDERLAND, KDC/KLIB, NIJMEGEN

Nijmeegse studenten in 1938 met vertrouwenspersoon Robert Regout

Essentie

De meeste verenigingsleden in Nijmegen zullen het wel herkennen: wie in een gezelschap vol 'knorren' vertelt dat hij of zij bij een vereniging zit, krijgt soms vreemde blikken toebedeeld. "In Nijmegen word je – meer dan in andere steden, volgens mij – nog weleens met argusogen bekeken als je zegt dat je bij een vereniging zit", zegt Gijs Heldens, praeses van Ovum Novum. "Ik heb erg vaak de vraag gekregen of ik zelf niet in staat ben om vrienden te vinden, ofzo. Mensen die dat vragen weten volgens mij niet wat de essentie van een gezelligheidsvereniging is."

'IK KRIJG VAAK DE VRAAG OF IK ZELF NIET IN STAAT BEN VRIENDEN TE VINDEN'

"Een soort taboe is er wel", zegt ook Timo Bakrin, die namens het Bestuurlijk Overleg Studentenverenigingen in de Universitaire Studentenraad zit. "We zouden een gesloten clubje zijn, sommigen zeggen zelfs een soort sekte. Het tegenovergestelde is waar: verenigingen kennen een heel open cultuur."

Zo'n sceptische houding, zoals Bakrin en Heldens beschrijven, zal je niet snel treffen in Leiden of Groningen. "Ik denk dat in die steden het meest bruisende verenigingsklimaat heerst", zegt Bakrin. "Voor studenten daar is de noodzaak om bij een vereniging te gaan veel groter. Nijmegen trekt veel studenten uit de regio. Die houden vaak vast aan hun oude vriendengroep. Groningen is voor veel studenten zo ver uit de buurt, dat zij eerder geneigd zullen zijn vrienden te zoeken bij een vereniging." In Leiden is de noodzaak weer van een andere aard, vertelt Bakrin. "Daar zijn nauwelijks kroegen. Als je naar een feestje wilt, is dat eigenlijk altijd bij een vereniging."

Corps

In tegenstelling tot de meeste studentensteden heeft Nijmegen geen corps. De geschiedenis van het verenigingsleven in Nijmegen begint in 1923 – in hetzelfde jaar als de Katholieke Universiteit Nijmegen is gesticht. Het Nijmeegsch Studenten Corps Carolus Magnus (N.S.C.) wordt opgericht. In tegenstelling tot wat zijn naam doet vermoeden, werd het N.S.C. door de landelijke Algemene Senaten Vergadering (A.S.V.) nooit erkend als 'corps'. Het N.S.C. deed daartoe wel verwoede pogingen: zo richtte het bijvoorbeeld roeivereniging Phocas op – een voorwaarde om op erkenning van het A.S.V. te kunnen rekenen.

Volgens Jan Brabers, huishistoricus van de Radboud Universiteit, stond het katholieke karakter van de universiteit corporaal Nijmegen in de weg. "Het landelijke corps had het niet zo op het geloof." Een andere factor die in het nadeel werkte: "Veel Nijmeegse studenten waren van relatief eenvoudige komaf: het waren doorgaans kinderen van onderwijzers, ambtenaren of boeren, en niet van dokters of advocaten."

Carolus Magnus gaat tegenwoordig prat op haar traditionele imago. "Van oudsher is ze echter een heel brede vereniging", zegt Brabers. "Niet alleen maar studenten in jasje-dasje. Sterker: iedere student die aan de Katholieke Universiteit kwam studeren, werd automatisch lid van het N.S.C. Daaronder vielen heel veel verschillende disputen en clubjes, steeds met een ander karakter."

Dat klinkt verrassend herkenbaar: ook nu kent Nijmegen naast Carolus Magnus en Ovum Novum nog tal van andere disputen, studentenverenigingen en belangengroepen. Brabers: "Ik kijk elke keer weer op als ik zie hoe actief de studieverenigingen tegenwoordig zijn. Ze organiseren elke week wel wat. Dat gaat veel verder dan korting bij de aanschaf van boeken."

Gala's

Brabers betwijfelt dan ook of Nijmegen minder verenigingsgezind is dan andere steden. "Wat ik vooral zie, is dat de activiteiten die voorbehouden waren aan studentenverenigingen, nu worden ontplooid door andere clubjes, zoals de studieverenigingen. Die organiseren ook gala's, brengen ook almanakken uit en vieren ook hun lustra."

Dat Nijmegen geen corps kent, en minder leden heeft dan andere steden, wil volgens Myrna Reinhard van de LKvV ook niet zeggen dat er een minder bruisende verenigingscultuur heerst. Wel is het zo dat als er meer, of relatief grote, studentenverenigingen in een stad gevestigd zijn, die verenigingen een grotere rol hebben in het studentenleven. "Hierdoor komen studentenverenigingen meer onder de aandacht bij studenten, waardoor ze eerder geneigd zijn om lid te worden. Dit versterkt elkaar natuurlijk van twee kanten."

Ook historicus Brabers verklaart het lagere aantal leden bij Nijmeegse verenigingen op die manier. "Er is natuurlijk sprake van een vliegwieleffect: studenten die graag bij een vereniging willen, zullen wellicht eerder geneigd zijn om voor Leiden of Groningen te kiezen." *



LOVE IS AT THE SOOS

Er zijn Ovum-baby's en Phocas-stelletjes. Roland van Mourik, oud-praeses van Carolus Magnus, werd door zijn ouders zelfs vernoemd naar de herensociëteit waar pa lid van was. Drie portretten van verenigingsnesten.

Tekst: Tim van Ham / Foto's: Erik van 't Hullenaar

Roel van der Heijden (28) en Heika van Es (32) kregen een relatie bij Ovum Novum. Ze zijn getrouwd en ouders van Coralie (2) en Mart-Jan (1). Een derde kind is op komst.

Roel van der Heijden: "Toen wij een relatie kregen, hebben we dat eerst een paar maanden stilgehouden. Er waren namelijk veel mensen die daar iets van zouden vinden. Ik ben vier jaar jonger en toen ik lid werd, was Heika net praeses geweest. Het lag niet voor de hand om dan een relatie te beginnen."

Heika van Es: "Uiteindelijk kwam het uit toen iemand het verenigingsblad in mijn brievenbus wilde doen op het moment dat Roel 's ochtends naar buiten kwam. 'Dus toch!', was zijn reactie. In het begin werden er wel plagerige opmerkingen gemaakt. Ik stond bekend als een pittige praeses, dus veel mensen hadden wat medelijden met 'die arme Roel'. Maar zoals je ziet: het is allemaal goed gekomen."

Van der Heijden: "Een groot deel van onze bruiloftsgasten had een verleden bij Ovum Novum. Op de receptie werd spontaan het verenigingslied ingezet. Op een zeker moment leek het wel één grote cantus. Ik heb de vereniging altijd ervaren als een surrogaatfamilie en dat komt mooi naar voren op zulke momenten."

Van Es: "Wij hebben zo veel geleerd op de vereniging. Dat je dat samen meemaakt, verbindt wanneer je belangrijke stappen zet in je leven. Ik hoop van harte dat onze kinderen later ook ergens lid worden. Dat hoeft echt niet perse Ovum Novum te zijn hoor. Of Carolus Magnus ook mag? We gaan het niet verbieden, maar toch ook zeker niet aanmoedigen, haha."

'OP ONZE BRUILOFT WERD HET VERENIGINGSLIED INGEZET'

Familie van der Heijden - van





Lily de Kleijn (57) en Ignas van Bebber (57) waren wedstrijdroeiers bij Phocas toen ze in 1979 een relatie kregen. Hun jongste zoon, Martijn van Bebber (22), is nu ook lid van de Nijmeegse roeivereniging.

Lily de Kleijn (Ignas van Bebber is op het moment van het interview verhinderd): "De mix van sportiviteit en gezelligheid trok me aan bij Phocas. Ik kende veel mensen van mijn studie, maar wilde ook andere mensen ontmoeten. Daarom ben ik lid geworden. Ik was wedstrijdroeier en dan moet je veel dingen laten: je drinkt niet en gaat vroeg naar bed. Dat gold ook voor Ignas. Dat was heel fijn omdat je elkaar dan begrijpt. Als Ignas geen wedstrijdroeier was geweest en ik wel, dan hadden we elkaar denk ik niet veel kunnen zien.

We hebben drie kinderen. Twee zijn lid bij Vidar (de studentenroeiers in Tilburg) en Martijn is dus lid van Phocas. Ik heb ze geen moment die richting in gepusht, maar ik denk dat onze enthousiasme verhalen over het roeien wel effect hebben gehad op hun keuze. Ik heb me zowel op sportief als sociaal gebied echt kunnen ontwikkelen bij Phocas. Ik hoop dat mijn kinderen dat ook zo ervaren. Ik kom de laatste tijd veel bij Phocas, omdat ik in het bestuur van Oud-Phocas zit. De sfeer op de vereniging is gelukkig in al die jaren niet veranderd. Nog altijd is iedereen welkom en kun je jezelf zijn. Dat is voor mij de essentie van Phocas."

'ALS WEDSTRIJDROEIERS BEGRIJP JE ELKAAR'





Li-Tjoe en Martin-Jan van Mourik waren in de jaren zestig respectievelijk lid van de Meisjesclub en van herensociëteit Roland, beide voorlopers van Carolus Magnus. Zoon Roland (inderdaad, vernoemd naar...) was lid en praeses van Carolus Magnus in de jaren negentig.

Martin-Jan van Mourik: "Roland was in mijn tijd echt een mannenclub. Er was uiteraard wel contact met meisjesdisputen, maar verder was alles strikt gescheiden. Ik denk dat het er daardoor vroeger allemaal wat ruwer aan toeging dan tegenwoordig."

Li-Tjoe van Mourik: "Ik ben van de generatie vrouwen die niet per se gingen studeren om carrière te maken. Ik zat bij het dispuut Nausikaä. Anders dan bij de mannen was er bij ons niet de druk om hoe dan ook af te studeren – al heeft iedereen dat wel gedaan. Ons eerste kind werd geboren toen ik nog studeerde, en Roland kwam twee weken na mijn afstuderen."

Martin-Jan: "We komen inmiddels niet veel meer bij Carolus Magnus, we worden allemaal een jaartje ouder. Maar als ik met die mannen aan de bar zit, is het meteen weer ouwe-jongens-krentenbrood. Dan is het geheel leuk."

Li-Tjoe: "Wij zaten met z'n zevenen in ons dispuut en wij hebben nog steeds een hele hechte vriendschap. Afgelopen winter zijn we nog samen op vakantie geweest. Zo'n dispuut is echt voor het leven."

Martin-Jan: "Het belangrijkste uit mijn verenigingstijd zijn de banden die je opdoet. Dat zijn vriendschappen voor het leven, vriendschappen die in ons geval nu een tijdspanne van vijftig jaar beslaan. Dat is zo'n rijkdom."

'ROLAND IS VERNOEMD NAAR HET DISPUUT'





PUNT!

USR

Hoi medestudenten,

De Tweede Kamerverkiezingen zijn geweest en het formatieschouwspel is begonnen. De regering is op dit moment demissionair en meestal vinden er dan geen grote politieke veranderingen meer plaats. Maar niet getreurd, want hier op onze eigen universiteit is de USR nog volop actief!

In de vorige update informeerden we jullie al over de plannen voor de **pilot Flexibel Studeren** aan onze universiteit. Dit proces krijgt nu vorm en we houden gesprekken over de inhoud van de pilot en over de doelgroep, die we zo breed mogelijk willen maken: niet alleen studentbestuurders, maar ook mantelzorgers, toptalenten en mensen met een functiebeperking. In april zullen gesprekken plaatsvinden met decanen en studieadviseurs, zodat de minor een breed draagvlak krijgt en inhoudelijk ijzersterk in elkaar komt te zitten.

Dan de **RAGweek**: die was dit jaar weer een groot succes! Op het moment van schrijven weten we de exacte opbrengst nog niet, maar we verwachten vele duizenden euro's voor de goede doelen. Deze voorspelling kunnen wij doen, omdat we vol trots hebben gezien dat iedereen, met name het voortreffelijke bestuur van de RAGweek, zich volop heeft ingespannen om deze week weer schittermagisch te maken. De USR heeft ook een bescheiden bijdrage geleverd door te *shinen* op de kalender, het lang verloren servies van de Rafter te verzamelen en uiteraard een aantal feestjes mee te pakken.

Verder zijn we druk bezig geweest met studentenwelzijn en tot onze tevredenheid kunnen we melden dat een intake bij de **studentpsycholoog** nu nog maar 10 euro kost, in plaats van 25 euro. Dit maakt de drempel lager om hulp te zoeken en wellicht is dit een stap in de richting van het volledig afschaffen van het instaptarief.

Nu de temperaturen langzaam weer stijgen en de vogels fluiten, is het moment aangebroken om lekker op de **schommelbanken** te gaan zitten die dit jaar op initiatief van de USR zijn geïnstalleerd op de campus. Zit je liever binnen? Dat kan ook, want in de UB worden de **computers** voortaan na 45 minuten vrijgegeven, waardoor er meer plekken vrij zijn.

Tot slot is onze **rector magnificus** laatst weer on tour geweest, en wel naar de Faculteit der Sociale Wetenschappen. Er was wederom een mooie opkomst en er zijn weer een aantal interessante punten besproken. Wil jij ook vragen aan Han van Krieken stellen? Kom dan 6 juni langs bij FNWI en vraag de rector het spreekwoordelijke hemd van zijn lijf!

Met het mooie lenteweer zal onze deur niet alleen spreekwoordelijk, maar ook letterlijk open staan voor jullie, dus kom vooral langs in Thomas van Aquinostraat 3 of stuur een lief mailtje naar usr@ru.nl

OR

OR-verkiezingen in mei!

In mei is het weer zover: de OR-verkiezingen! In dit artikel vertellen we iets meer over de OR en over waarom het de moeite waard is je kandidaat te stellen. De ondernemingsraad (OR) is het hoogste medezeggenschapsorgaan op de universiteit en discussieert met het college van bestuur en de universitaire studentenraad. Elke twee jaar worden er nieuwe OR-leden gekozen die afkomstig kunnen zijn uit alle geledingen van de universiteit (zowel OBP als WP). Als OR-lid vertegenwoordig je van herfst 2017 tot zomer 2019 op persoonlijke titel de belangen van medewerkers van de universiteit.

Het werk bevat vaste onderdelen, meestal vergaderingen op maandagen en het voorbereiden hiervan, maar ook veel ruimte om je eigen prioriteiten en projecten te kiezen. Je leert de universiteit en de manier waarop de organisatie functioneert goed kennen en breidt je netwerk universiteitsbreed uit. Bovendien kun je zelf onderwerpen aandragen voor bespreking en heb je invloed op het beleid van de universiteit.

Je werkt niet alleen samen met de OR als geheel, maar ook met kleinere groepen OR-leden in commissies en fracties. Het OR-lidmaatschap kost je gemiddeld één dag per week, maar hiervoor vindt compensatie plaats, zodat je dit kunt combineren met je andere werkzaamheden.

Geïnteresseerd?

Neem contact op met een van de fracties en stel je kandidaat!

PON (fractie voor promovendi) - pon@ru.nl

TRAP (fractie voor tijdelijk academisch personeel) - trap@dpo.ru.nl

AUB (Algemeen Universitair Belang) - bsmelik@cs.ru.nl

FNV (Federatie Nederlandse Vakbeweging) - l.knippenberg@maw.ru.nl

VAWO (Vakbond voor de Wetenschap) - m.jongsma@donders.ru.nl



FOTO: MARJOLEIN VAN DIEJEN

VROUWEN ZIJN HOEREN, MANNEN ZIJN ZWIJNEN



De Groningse student Milou Deelen wees met haar filmpje op Facebook op *slutshaming* binnen studentenvereniging Vindicat. Gebeurt dat ook in Nijmegen? Heten de vrouwelijke leden van verenigingen hier in de wandelgangen ook hoeren en sletten?

Alle drie hebben ze lang haar en grote, vrolijk kijkende ogen. Ze zijn lid van hetzelfde vrouwen-dispuut en zijn regelmatig te vinden in het verenigingsgebouw van dispuutenfederatie Argus of dat van Carolus Magnus. Ze maken het ook mee, ja, dat groepen mannen hen hoer of slet noemen. Soms recht in hun gezicht. En ze durven er best over te vertellen. “Ik was aan het dansen bij Carolus toen opeens vijf mannen om me heen kwamen staan”, zegt Anne, met twintig jaar de oudste van de drie. “Ze riepen achter elkaar: ‘Hoer! Hoer! Hoer!’” Toen Anne van de schrik was bekomen, stapte ze op de aanstichter af. Terwijl ze hem recht in de ogen keek, vroeg ze: “Waarom doe je dat nou?” Maar hij negeerde haar. Bleef maar roepen: “Hoer, hoer, hoer!” Toen liep ze weg.

Borrels

Meestal gebeurt het laat op de avond, als de alcohol heeft gevloeid en de sfeer uitgelaten is. Eerder bij Carolus Magnus dan bij Argus. En, voorwaarde nummer één, als de mannen zich omringd voelen door hun dispuutsgenoten. Al tijdens de ontgroening worden mannen en vrouwen bij de vereniging tegen elkaar opgezet. Mannen zijn zwijnen, vrouwen zijn hoeren. Met effect: het werkt voor beide partijen verbroederend om zich tegen de andere sekse af te zetten, beamen de drie.

Maar de termen duiken ook op door het jaar heen, op borrels bij dispuuten of tijdens het afzakken in de Kroeg. Al zijn er weinig vrouwelijke leden die de mannen openlijk uitmaken voor zwijnen, weten de drie leden van het vrouwendispuut. De

‘HET IS EEN RUNNING GAG BINNEN DE VERENIGING OM VROUWEN WEG TE ZETTEN ALS HOER’

Groningse studente Milou Deelen stoorde zich eraan dat ze bij het corps werd uitgemaakt voor hoer of slet. Ze voelde zich vernederd. Op Facebook liet ze van zich horen: “Mijn seksualiteit is van mij, en niet stof voor jouw grap.”

Het filmpje van Deelen belandde al vrij snel op de dispuutsapp van het Nijmeegse vrouwendispuut. En de drie studenten vinden het echt treurig dat de Groningse studente daarna nog zo is uitgescholden op sociale media. Maar ze delen haar verontwaardiging over de *slutshaming* niet. Want je moet één ding goed begrijpen, zegt Sofie. “Ze bedoelen het niet zo. Ze menen niet wat ze allemaal schreeuwen.” Evelien kan er wel om lachen. “Ik neem het niet persoonlijk als iemand hoer tegen me roept. Als iemand op straat dat zou doen, zou ik natuurlijk wel schrikken. Maar op zo’n borrel is het anders, dat is echt niet zo serieus bedoeld.”

Eén keer hebben ze de *slutshaming* niet gepikt. Een eerstejaars van een bevriend vrouwendispuut had wat te vieren en een mannendispuut zong in plaats van ‘hoera’ steeds ‘hoer’. De vrouw in kwestie lag er wakker van.

Het mannendispuut werd er een paar

dagen later op aangesproken en reageerde oprecht geschrokken: zo hadden ze het echt niet bedoeld. Voor zover de drie studenten weten, is dit de enige keer dat een vrouwelijk verenigingslid zich de aantijgingen zo aantrok. Anne vond het wel vervelend toen de vijf mannen hoer-roepend om haar heen stonden. En ze ontwijkt sindsdien de aanstichter. Maar wakker ligt ze er niet van. Klop het dus maar niet op, dringt Evelien aan. “Dit is zo’n klein dingetje. Het weegt niet op tegen de banden die je met elkaar kweekt in een studentenvereniging. Ook met de jongens die dit soort dingen roepen.”

Dronken

Haantjesgedrag komt zeker voor, vertelt Robert, lid van Carolus Magnus. Al verschilt het per dispuut. “Als dispuutsgenoten heb je het met elkaar over welke vrouwen binnen vrouwendispuuten mooi of lekker zijn. Maar dat is normaal. Je seksualiteit verkennen hoort bij het studentenleven.” Bij studieverenigingen gebeurt het net zo goed dat studenten met elkaar het bed in duiken, zegt hij. “Al denk ik dat het bij gezelligheidsverenigingen meer voorkomt, want die lenen zich meer voor feesten en dronken worden. Dan ga je sneller grenzen over.”

Op een verenigingsavond op de sociëteit roepen ze dan inderdaad wel eens ‘hoeren’ naar vrouwen die passeren. “Zo van: wij zijn stoere mannen, jullie zijn hoeren. Het is een running gag binnen de vereniging om vrouwen weg te zetten als hoer.”

Met echte seksuele activiteit heeft het volgens hem weinig van doen. Vrouwen die heel vaak het bed delen met een man heten binnen de vereniging niet eens hoe-



ren, maar sletten, weet hij. En wie dat doet, blijft in zo'n hechte club niet lang geheim. "Het komt binnen de vereniging altijd uit wie met wie naar bed is gegaan."

De drie leden van het vrouwendispuut beamen dat. "Iedereen kent iedereen dus je gaat niet zo maar met iedereen naar bed", zegt Evelien. Al vermoedt ze wel dat dispuutsmannen en -vrouwen seksueel actiever zijn dan doorsnee-studenten. "Je gaat zo veel uit, je ontmoet heel veel mensen en je drinkt relatief veel alcohol."

Anne hoorde via via dat ze 'makkelijk te krijgen' zou zijn. Dat vond ze dus niet

leuk. Heb je binnen de vereniging eenmaal het stempel dat je gemakkelijk te versieren bent, of erger: een slet, dan kom je daar niet snel meer vanaf, beaamt Robert.

"Vrouwen die heel vaak met een ander naar bed gaan, vind ik zelf ook sletten. Ik denk dat het waar is dat dat diep in onze cultuur zit. Mannen met veel onenightstands zijn players, stoere rokkenjagers. Vrouwen die dat doen zijn vies, makkelijk, goedkoop." *

De namen van de studenten zijn om privacy-redenen veranderd.

'MANNEN DIE VROUWEN HOEREN NOEMEN, WILLEN HUN MANNELIJKHEID ONDERSTREPEN.'

Onderzoeker bij genderstudies Marijke Naezer vindt het dapper hoe Milou Deelen begin maart aandacht vroeg voor *slutshaming* in het Groningse corps. "Er is een druk op vrouwen om 'niet zo moeilijk te doen'. Onder het mom van 'laten we het vooral leuk houden'. Dat *slutshaming* voor een bepaalde groep helemaal niet leuk is, wordt dan simpelweg genegeerd. Het vergt hierdoor enorm veel moed om misstanden toch aan te kaarten, vooral als het gebeurt in sociale kringen waar je ook veel positieve dingen uit haalt, zoals een studentenvereniging. Het is heel menselijk om de nare kanten dan maar onder het tapijt te vegen."

Naezer onderzocht seksuele normen onder Nederlandse jongeren. Het viel haar op hoeveel woorden vooral jongens hebben om meiden weg te zetten als hoer of slettenbak. En dat meiden nog altijd worden veroordeeld als zij seksueel actief zijn. Haar conclusie: "Je bent als vrouw niet vrij om te doen wat je wilt op seksueel gebied."

Sociaal geografe Valerie de Craene van de Katholieke Universiteit Leuven herkent dat. Zij doet in Vlaanderen onderzoek naar gender en seksualiteit in het uitgaansleven van studenten. Elk jaar trekt een groep van veertig van haar studenten erop uit om informatie te verzamelen via diepte-interviews, groeps gesprekken en participerende observatie. De Craene

ziet dat de kloof tussen mannen en vrouwen in het uitgaansleven van studenten duidelijk tot uiting komt. Vooral later op de avond zijn de strate-

gieën om de andere sekse te imponeren opvallend en, in De Craenes woorden, 'erg heteronormatief'. Alcohol speelt daarbij een belangrijke rol. "Als er meer alcohol gedronken is, durven mensen hun seksualiteit meer te tonen. De alcohol kan dan een excuus worden voor afwijkend gedrag. Zo van: mijn persoonlijkheid is niet sletterig of macho, dat komt alleen door de alcohol."

Mannen die vrouwen een hoer noemen, willen daarmee hun mannelijkheid onderstrepen, denkt De Craene. "Ze herleiden vrouwen tot seksueel object om zo hun mannelijkheid te vergroten. En natuurlijk is dat geen excuus. Maar vergeet niet dat de druk vanuit de peergroep om je zo te gedragen heel groot is." Dat vrouwen vervolgens niet protesteren als ze 'hoer' of 'slet' genoemd worden, vindt De Craene ook begrijpelijk. "Niet alleen horen ze hele dagen dat dat er nu eenmaal bij hoort en dat het niet zo serieus bedoeld is, je maakt je ook niet populair door steeds te wijzen op het beledigende karakter van dit soort opmerkingen."

Toch gelooft ze niet dat het de vrouwen niets doet. "In ons onderzoek zien we dat vrouwen hun gedrag vaak preventief zo aanpassen dat ze weinig aanleiding geven om op die manier uitgescholden te worden. Bijvoorbeeld door minder open te zijn over seksuele contacten of door te proberen niet zat te worden, zodat ze de controle niet verliezen. Juist omdat ze anders worden afgestraft."

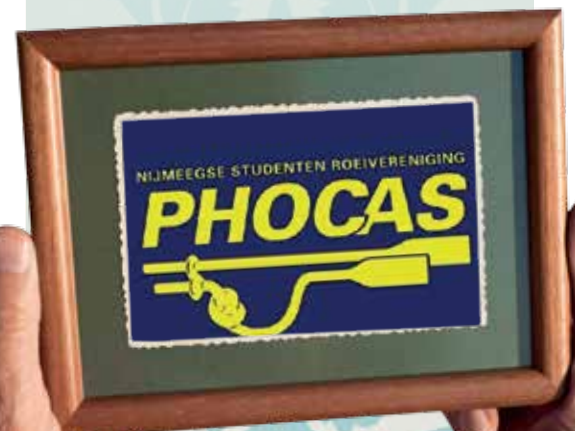
mooi was die tijd

"Toen ik bij Phocas kwam, was het nog een echte alternatieve vereniging. Voor het bestuur was het absoluut *not done* om Phocas-jasjes te dragen – we waren anti-corps en keken met afschuw naar de corporale roeiverenigingen uit andere steden. Dat is wel veranderd. De vereniging is meer mainstream geworden. Maar het draait gelukkig nog steeds om het sporten.

Ik roei nog steeds. Afgelopen zaterdag hadden we toevallig een wedstrijd in Amsterdam, met een boot en een stuurvrouw van Phocas. Dat is dan toch leuk. Wat mij betreft zijn verenigingen het sociale weefsel van de samenleving. Ze laten je in contact komen met andere mensen dan die van je studie of werk. En het roeien maakt fit en geeft je zelfvertrouwen. Het brengt structuur in je leven.

Toch zijn er aan studentenverenigingen ook dingen die me tegenstaan. De ontgroeningen mogen ze nu eindelijk wel eens afschaffen. Je hebt ook slechte tradities. Je hoeft niet door de drek te kruipen en elkaar te vernederen om saamhorigheid te creëren."

Marjet Derks is hoogleraar sportgeschiedenis. Ze was van 1977 tot 1987 lid van Phocas.





De Gong versus Karpe Noktem

'HURKEND KAKKEN IS BETER'

Dispuut De Gong drijft op tradities en 'hoge cultuur'. Hoe anders is de insteek van Karpe Noktem, een alternatieve vereniging die verplichtingen haat. Op verzoek van Vox logeert metalliefhebber Bas van Wijk een nachtje in het dispuutshuis van De Gong. 'Het zal er wel behoorlijk corporaal aan toegaan.'

Tekst: Tim van Ham / Foto's: Nick van Dijk



Bas van Wijk, lid van Karpe Noktem, in het hol van de leeuw



Yannic Wevers in de huisbibliotheek van De Gong

"Moet ik iets speciaals aan? Ik heb in Nijmegen geen colbertje of iets wat daarvoor kan doorgaan." Bas van Wijk, student biomedische wetenschappen en actief lid van de alternatieve studentenvereniging Karpe Noktem, is er niet gerust op. Hij laat zich op verzoek van Vox een dagje 'opsluiten' in het dispuutshuis van De Gong. "Moet ik me nog voorbereiden, ofzo?"

Bij Karpe Noktem houden ze niet van jasjedasje en van verplichte dispuutsavonden. Ze hebben ook geen eigen huizen. Toch is dat wat Van Wijk vanavond te wachten staat. De Gong, het zelfverklaarde literair-culturele dispuut van Carolus Magnus, is op het eerste gezicht alles wat Karpe Noktem niet is. De onderzoeksvraag van de logeerpartij: verschillen beide verenigingen zo veel als men altijd veronderstelt? Of is iedere vereniging in de basis eigenlijk hetzelfde?

"Aan de ene kant heb ik geen flauw idee wat ik moet verwachten, aan de andere kant heb ik natuurlijk wel vooroordelen over een dispuut van Carolus Magnus", zegt Van Wijk. "Samengevat: het zal er wel behoorlijk corporaal aan toegaan." Bij aankomst kijkt hij met een schuin oog naar het stenen logo aan de buitengevel, en ziet hij zijn vermoeden alvast bevestigd. "Ze hebben niet alleen een eigen huis, maar ook hun symbool aan de muur. Toe maar."

Muizen

Binnen lijkt het Melkhuis, zoals het onderkomen aan de Groesbeekseweg heet, op een

'WIJ ZIJN GEEN MAKKELIJK DISPUUT'

gewoon studentenhuis. De keukenvloer is zo smerig dat er ooit een professionele schrobmachine is gehuurd om hem schoon te krijgen. Toen dat niet werkte – het vuil was te hardnekkig – legde iedereen zich erbij neer. De vloer is opgegeven. Na het koken worden de kruimels dus maar gewoon op de grond geveegd.

Ondanks de wat losse hygiënische moraal is van ongedierte geen sprake, zo verzekeren de bewoners. "Hoezo zouden hier muizen zitten?"

Het Melkhuis kent meer studentikoze tradities. In de kelder worden de peuken 'gewoon' op het tapijt uitgetrapt. En wie moet pissen, doet dat op het 'openbaar toilet' buiten – tegen een muurtje. Binnen wemelt het van de oude affiches en posters, niet zelden uit de Tweede Wereldoorlog. Bij het dispuutshuis worden iedere ochtend twee (!) kranten bezorgd.

Tekenend voor het karakter van dispuut De Gong is de eigen bibliotheek op de eerste etage – al wordt-ie niet bijzonder veel gebruikt.

"Het is een overblijfsel uit het verleden", zegt Yannic Wevers, scheikundestudent en lid van De Gong. "Hier huisde vroeger de Faculteit der Filosofie, Theologie en Religiewetenschappen. De bieb is een restant. De meeste boeken hebben we overigens nooit gelezen. Op die bovenste plank staat bijvoorbeeld een Franse encyclopedie van ik weet niet hoeveel delen." Als hij op

verzoek een boek uit de reeks op het schap pakt, blijkt het toch géén encyclopedie te zijn. "Geen idee wat het dan wel is, haha. Het is wel in het Frans – dat klopt gelukkig wel."

Beneden springt het terrarium met roestkleurige baardagaam in het oog. De forse hagedis luistert – voor zover reptielen dat doen – naar de naam Walter. Iedere paar weken bezorgt de postbode een doos met levende sprinkhanen die als voer dienen.

Kindhuwelijken

Het kloppend hart van het huis is de kelder. Hier staat om zeven uur het eten klaar en begint om acht uur de wekelijkse dispuutsavond. De (vrijblijvende) evenementen van Karpe Noktem zijn doorgaans heel divers (van gamen tot karaoke), maar een debat zoals vanavond in het Melkhuis gepland staat, heeft Bas van Wijk nog niet meegemaakt. "Maar het lijkt me leuk." Het dunne laagje ijs was bij aanvang van het diner al gebroken, toen hij binnen tien minuten een medeliefhebber van metalmuziek vond.

De Gong gaat er prat op dat er aandacht wordt besteed aan hoge cultuur. De dispuutsleden bezoeken samen musea en klassieke concerten, gaan naar het theater en geven goed voorbereide lezingen aan elkaar. De leden van De Gong worden geselecteerd op hun culturele interesse.

Dat klinkt pretentiever dan het is, verzekeren de heren. "Zelfspot, ironie en relativiseringsvermogen zijn nooit ver weg." Dat blijkt inderdaad al snel. De humor is hard, zwart en niet voor

mietjes. Ook Vox komt aan de beurt: “Het top-punt van zelfcensuur is uit beleefdheid zeggen dat je de laatste Vox hebt gelezen en hem best leuk vond.” Om daarna meteen bezoeker Van Wijk even verbaal tegen de schenen te trappen. “Clubs als Karpe Noktem zonder verplichtingen zijn de nagel aan de doodskist van de samenleving en wederzijds plichtsbefes.”

Het dispuut heeft voor het debat 42 stellingen voorbereid, waarvan er zo'n tien bediscussieerd worden – steeds een-op-een. Voorbeelden van stellingen op de lijst: ‘Hurkend kakken is beter’, ‘Autodrop zou verboden moeten worden’ en ‘Vijftien jaar, trouwen maar! B'vo voor kind-huwelijken in rurale gemeenschappen’.

De stellingen mogen dan niet al te serieus zijn, die inzet van de debaters is dat wel. Achter twee met kaarsen verlichte katheders gaan de voor- en tegenstander er met gestrekt been in. Als buitenstaander Van Wijk van de eerste schrik bekomen is, neemt hij zelf plaats achter het spreekgestoelte en houdt hij zich uitstekend staande – ook bij het uitdelen van steken onder de gordel. “In het begin was ik even onder de indruk, dit ben ik niet gewend”, zegt hij naderhand. “Maar zodra je er staat, ga je vanzelf in het geweld mee. En ik moet zeggen dat het dan verrassend leuk is.”

Te serieus

Van wat Van Wijk vooraf vreesde – een erg strenge, corporale sfeer – is geen moment sprake. De stropdassen en de aanspreekvorm (“de heer Van Wijk krijgt het woord”) wennen snel. “Over het algemeen denk ik dat disputen hun regels en gebruiken nog wel eens te serieus

willen nemen”, zegt Gonger Rob van Neck. “Bij ons is absoluut niet zo. Als wij disputeren, is er niets waar je niet om kunt lachen. Dat is het uitgangspunt.”

Gedurende de avond worden er toespelingen gemaakt op het naderende einde van De Gong. Neem het met een korreltje zout, zeggen de leden, maar helemaal uit de lucht gegrepen zijn de opmerkingen niet. Het dispuut heeft momenteel slechts tien leden. De Gong is – zo erkennen ze zelf – het buitenbeentje van Carolus Magnus. De eerstejaars die lid worden van Carolus, doen dat niet om zich vervolgens bij De Gong aan te sluiten. Daarvoor is het dispuut te klein, zijn de borrels te rustig en is de muzieksmaak te klassiek.

“We zijn geen makkelijk dispuut”, beaamt Van Neck. “Het duurt vaak even voordat je je plek gevonden hebt. Ben je een schrijver? Ben je een spreker? Waar liggen je culturele interesses? Dat moet je eerst op een rijtje krijgen. Bij andere disputen speelt dat veel minder. Daar word je op dat vlak veel minder uitgedaagd en dat lijken veel aspirant-leden wel prima te vinden.”

De banden met ‘het hoofdkantoor’ van Carolus Magnus zijn minder hecht dan bij veel andere disputen. Er zijn leden die er slechts zeer sporadisch komen. Een enkeling liet in het verleden wel eens separatistische geluiden horen, en opperde de mogelijkheid van een onafhankelijk dispuut. Heel serieus werd dat nooit. “Het gevoel van historie en traditie is veel sterker. En uiteindelijk heeft het ook veel voordelen om bij een grote vereniging te horen. Daarbij maken wij van Carolus een veel diversere club.”



De 'PVV' maakt ontbijt

(boven)

Gonglid Yannic Wevers met Walter de huis-

baardagaam (onder rechts)



DE GONG

Het Corpsdispuut der Sociëteit De Gong werd opgericht in 1927, en is daarmee slechts twee jaar jonger dan H.O.E.K. en De Tempeliers, de twee oudste disputen van Nijmegen. De Gong staat bekend als literair-cultureel dispuut van Carolus Magnus. Zijn bekendste oud-leden: oud-premier Jo Cals en schrijver Godfried Bomans. Het dispuutshuis van De Gong staat aan de Groesbeekseweg.

KARPE NOKTEM

Karpe Noktem (Latijn voor: pluk de nacht) is de alternatieve studentenvereniging van Nijmegen. De vereniging werd opgericht in 2004, kent geen ontgroening, heeft geen eigen sociëteit (het bestuur huist in de Villa van Schaeck) en kent slechts één dispuut: de Corporale Metal Associatie. Karpe Noktem organiseert vrijblijvende activiteiten zoals spelletjesmiddagen en LAN-party's.

COLUMN

STUDENT2017

Maarten van Gestel is student filosofie

Sorteerhoed

Te midden van pagina's over disputen, cobo's en tradities vind je boven dit lapje tekst twee maagdelijke ogen onder platgevallen haren. Noem me het zwarte schaap van deze Vox, ik heb nog nooit bij een studentenvereniging gezeten.

Ik zie mezelf nog staan, tweeënhalf jaar geleden op de introductiemarkt, trots met een Jumbo-tasje bij de kraampjes van Ovum en Carolus. Ik kende de stereotiepe student natuurlijk uit mythen en sagen: geen geld, veel feesten, soms studeren maar vooral ook niet te vaak. Ergens voelde ik die ambitie ook branden. Zoals je bij Griffioendor een held en bij Zwadderich een schurk wordt, zou ik bij Ovum of Carolus een échte student worden.

Tegelijkertijd begon ik aan mijn studie filosofie en zat geen van mijn mentorpapa's en -mama's bij een vereniging. Op mijn naïeve vraag of het leuk kon zijn om me bij zoiets aan te sluiten, antwoordden ze met een vertwijfeld 'misschien wel'. Niet gek: een filosofiestudent ziet zichzelf doorgaans graag als een autonome dwarsdenker die zich niet makkelijk naar de kuddementaliteit van studentenverenigingen laat voegen.

Na de intro nam ik genoegen met de studievereniging en was ik gelukkig. Voor een tijdje was alles vredig en stabiel in onze filosofenstal.

Tot er iets merkwaardigs gebeurde. Een van mijn 'klagenoten' besloot zich tot de Carolus-clan te bekeren. Want hij verhuisde naar een dispuutshuis en had dus weinig keuze. Zaadjes van verbaasd en onwennig gefluister in onze collegezaaltjes groeiden uit tot vragen. "En, ehm, hoe is het nou, dat dispuutleven?" Waarop hij nuchter kon bevestigen dat zijn poep niet van kleur veranderd was en hij nog steeds onder de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens viel.

Twee jaar later geniet hij ongetwijfeld nog steeds diezelfde mensenrechten, en hoewel ik het niet met zekerheid kan zeggen, verwacht ik niet dat zijn ontlasting een chemische transformatie heeft doorgemaakt. Sterker nog, de beste jongen is een fervent honoursstudent en haalt hogere punten dan al onze voormalige mentorpapa's- en mama's bij elkaar.

Voor mijn dispuutsmaagdelijke ogen zag ik het stereotype van de steevast zuipende, niet-studerende student afbrokkelen. Ironisch genoeg schets ik onder tussen zelf een nieuw stereotype, namelijk dat van de autonome dwarsdenkende filosofiestudent, waar natuurlijk ook geen zak van klopt. 't Is even niet anders.

Oja, de moraal. Ben jij, lezer, toevallig een eerstejaars die zich afvraagt of het leuk kan zijn om bij een vereniging te gaan? Probeer het! Ik ben verdomme de Sorteerhoed niet.

**PVV**

De volgende dag – De Gong ging rond twee uur slapen – hoort logé Van Wijk bij wat de dispuutleden de PVV noemen: de Productieve Vroege Vogels, een clubje dat 's ochtends samen ontbijt. Dat half Nederland er alweer een uur werk op heeft zitten, terwijl er in het huis nog geen kop koffie is gezet, doet niet ter zake. Van Wijk kijkt tevreden terug op zijn uitstapje. "Ik voelde me vanaf moment één welkom. Het zijn leuke mensen en ik heb me goed vermaakt. In die zin verschilt een avond bij De Gong niet veel van een avond bij Karpe Noktem."

Had hij zich met deze kennis als eerstejaarsstudent in Nijmegen wellicht niet bij Karpe Noktem, maar bij De Gong ingeschreven? "Dat is een stap te ver, denk ik. Ze hebben me hier uitgelegd wat de functie is van zo'n ontgroening bij Carolus, en daarop volgend het pittige aspirantaat van een half jaar bij De Gong. Het zal vast nuttig zijn, maar voor mij is dat toch wat te veel van het goede."

Na de koffie fietst hij straks terug naar zijn eigen huis aan de Heyendaalseweg. Daar waar de keukenvloer wel schoon is en de bewoners plassen op een wc. *

**'HOEZO
ZOULDEN
HIER
MUIZEN
ZITTEN?'**

'Mensen zijn doodsbang voor mij'

Traditionele verenigingen hechten aan nette omgangsvormen. Etiquettekoningin Reinildis van Ditzhuyzen hoort tot haar vreugde regelmatig dat haar etiquettebijbel op veel wc's in studentenhuizen ligt. 'Dat lijkt mij een uitstekende plek.'

Tekst: Tim van Ham / Foto: Bart Homburg

En kiwi eet je niet met de hand, maar een appel wel. Een man laat een vrouw voorgaan – maar niet bij een draaideur (de man moet duwen) of op een trap (zodat de man geen uitzicht heeft op het achterste van de vrouw). En de enige mannen die overdag een smoking horen te dragen, zijn obers en suppoosten. Het is een greep uit oude en nieuwe regels in het boek *Hoe hoort het eigenlijk?*, het Nederlandse standaardwerk over etiquette.

Amy Groskamp ten Have publiceerde in 1939 de eerste versie van het boek. Nu – veertig drukken en meer dan 200.000 verkochte exemplaren later – herschrijft historica Reinildis van Ditzhuyzen (69) het boek om de paar jaar. Het maakt haar automatisch tot dé autoriteit op dit gebied.

Leuk is dat overigens niet altijd. Mensen willen nog wel eens verkrampen als de etiquette-expert een kamer binnenkomt. Houd ik mijn bestek goed vast? Staan mijn voeten wel op de juiste manier? Vaak eindigt een gesprek met Van Ditzhuyzen met de vraag of ze etiquetteblunders heeft gesignaleerd bij haar gezelschap.

“Sommige mensen zijn doodsbang voor mij. Ongelofelijk, maar waar. Mensen ervaren etiquette vaak als een benauwend keurslijf, maar dat is een misverstand. Goede omgangsvormen zijn noodzakelijk voor een prettige samenleving. Niets meer en niets minder.”

Kauwgom

Het is dan ook zeker niet zo dat Van Ditzhuyzen de hele dag mensen afrekenet omdat ze hun theekopje verkeerd vasthouden. Ze weet wel hoe het hoort, maar zal anderen daar niet voortdurend mee lastig vallen.

Behalve als ze ernaar gevraagd wordt – en dat gebeurt vaak. Van Ditzhuyzen vertelt, nog steeds vol verbazing, over die ene keer dat ze na een lezing werd uitgenodigd voor een diner. Bij binnenkomst werd ze aangesproken door een vrouw uit haar chique gezelschap. De dame in kwestie wist niet waar ze haar kauwgom moest laten, die had ze in afwachting van het advies van de etiquette-expert dus maar op de rand van haar bord gelegd. Om het verhaal nog wat pijnlijker te maken: de plaats van handeling was De Librije: het beste restaurant van Nederland. “Ik was zo geschrokken dat ik zei: ‘Mevrouw, dit kan écht





'ETIQUETTE MOET JE TWEDE NATUUR ZIJN'

ZO HOORT HET EIGENLIJK:

Acht al dan niet nuttige regels uit 'Hoe hoort het eigenlijk?', van Reinildis van Ditzhuyzen:

1 Voorts zijn **sokken** nimmer, herhaal: nimmer, wit (behalve op de tennisbaan). Een korte witte sok is fout, want daarmee geeft u nadrukkelijk aan: 'Ik ga zo sporten.'

2 Mannen (in zwembroek) die zich met vet hebben ingesmeerd en aldus anderen op een caféterras een weinig verkwikkelijke aanblik schenken, gedragen zich in hoge mate **anbetamelijk** en verdienen aller afkeuring.

3 Bij avondjurken met **blote arm** draagt de vrouw lange handschoenen, anders korte. Bij het dansen kan zij ze aanhouden, maar ze gaan uit bij het nuttigen van hapjes.

4 Bij de begroeting: **knoop** – indien man – uw jasje dicht en kijk de ander aan. Bij het **handen-schudden**: niet zwenge-len, niet knippen, niet te slap, niet plakkerig. Ga niet zitten voor u een stoel is aangeboden.

5 Een heer draagt binnen nooit **een jas**; zodra hij binnenkomt, trekt hij hem uit. De reden? Hij wil laten zien dat hij niet gewapend is.

6 Tijdens **een conversatie** doet u het volgende nooit, nergens (maar dat wist u al): kiezen uitpeuteren, in/aan neus of oor plukken, krabben, nagels schoonmaken, of knippen (...), kauwgum kauwen en er lekker bij smakken (liefst met open mond, zo van *auwaôhwaôhwaôuw...*).

7 Het quasi-toevallig **laten vallen van namen** van *Belangrijke Mensen* is een bekende manier om te laten merken hoezeer je er 'echt bijhoort'. "Wat ben je toch een onverbetelijke name-dropper," zei een Engelsman eens tegen zijn collega. Deze reageerde geheel in stijl: "Apart dat je dat zegt. De Queen Mum zei dat vorige week ook al!" Niet doen dus.

8 Er is nooit een lege stoel naast **de Koning(in)**! Staat er iemand op van de stoel naast hem of haar (bijvoorbeeld voor een toespraak), dan gaat een ander daar (tijdelijk) zitten.

niet", aldus Van Ditzhuyzen. "U kunt zelf bedenken wat u met die kauwgom doet: gooi 'm in de prullenbak, stop 'm in een papiertje in uw zak, of gooi 'm weg op de wc. Maar leg dat ding niet op uw bord." En dan maakt het niet uit of je nou in De Librije zit, of in een jongerencafé of een pannenkoekenrestaurant, voegt ze eraan toe.

De etiquette-expert vindt het jammer dat steeds meer kinderen worden opgevoed zonder enige basisomgangsvormen te leren. Het is dan ook "uitstekend" dat studentenverenigingen hier van oudsher wél aandacht aan besteden, vindt ze. Voordat van Ditzhuyzen achtereenvolgens geschiedenis en talen studeerde in Salzburg, Wenen, Barcelona en Brugge, studeerde ze een jaar in Nijmegen. En ze was in die tijd lid van de Meisjesclub (tegenwoordig onderdeel van Carolus Magnus).

Ook toen was etiquette binnen de vereniging belangrijk. En ook toen ging er wel eens wat fout. "Ik weet alleen nog dat bij het inauguratiebal de heren in rok (kostuum, red.) gekleed gingen en de dames in een lange avondjurk. Behalve de nieuwelingen: die moesten in smoking en een korte jurk komen. Helaas had mijn balpartner dit niet begrepen. Hij kwam in rok – waardoor ik me natuurlijk nogal opgelaten voelde."

Volgens Van Ditzhuyzen zijn de Nederlandse studentenverenigingen, uitglijtjes als hierboven daargelaten, over het algemeen goed bezig. Ze hoort tot haar vreugde regelmatig dat haar etiquettebijbel op veel wc's in studentenhuisen ligt. "Dat lijkt mij een uitstekende plek – dan kunnen ze er iedere dag even in kijken."

Appelschillen

Het is helemaal niet zo moeilijk om je te gedragen 'zoals het hoort', zo benadrukt ze. Het etiquettehandboek telt weliswaar vierhonderd pagina's vol uiteenlopende, soms zeer specifieke tips ('laat bij het voorstellen uw tweede, derde en/of vierde achternaam achterwege') – als je je verstand gebruikt, is het allemaal erg logisch. Het handboek kent twee basisregels: houd rekening met een ander, en wees duidelijk.

Verreweg de meeste etiquetteregels zijn daarop terug te voeren. "Ik ken in het algemeen de regels uit mijn hoofd, maar soms moet ik ook iets opzoeken. Ik heb de etiquette als kind geleerd, dat zou de standaard moeten zijn. Het moet je tweede natuur worden. Het is spijtig dat dat niet meer gebeurt. Dan krijg je dus mensen die hun appelschillen op de grond gooien, overal voordringen en hun vieze voeten op de treinbank leggen. Dat leidt tot een zekere verloederung van de maatschappij."

Ze vergelijkt de omgangsvormen wel eens met verkeersregels. Als er geen verkeersregels waren, zou het verkeer een puinhoop worden, met dagelijks vele botsingen. Hetzelfde geldt voor etiquette, denk die weg en het sociale verkeer is een chaos: we zouden telkens 'geestelijk' botsen.

Volgens Van Ditzhuyzen heb je een extra diploma als je weet hoe het hoort. Andersom is het ook zo: wie geen idee heeft, gaat dat merken tijdens zijn loopbaan. Van Ditzhuyzen komt met een voorbeeld van iemand uit de top van het bankwezen. Die was door haar hippie-ouders opgevoed met tips als 'wees jezelf' en 'doe waar je je goed

TAALGEBRUIK

Het taaltje van chique Nederland heeft zo zijn eigen ongeschreven woordenboek. Mensen die weten 'hoe het hoort' zeggen geen toilet, maar wc of plee. Geen trottoir, maar stoep en geen koelkast maar ijskast. En ze zeiden eerst altijd broek, toen pantalon en nu weer gewoon broek. "Dat komt doordat ook de arbeidersklasse het woord pantalon ging gebruiken en het daarmee niet meer netjes was", zegt etiquettekenner Reinildis van Ditzhuyzen. "De upper class heeft zo zijn eigen jargon. Zoals bijvoorbeeld sociologen of rappers dat ook hebben. Zie het als een manier om je als groep ergens tegen af te zetten. Of om elkaar te herkennen. Meer waarde moet je er niet aan hechten. De vraag die ik nu al zeventien jaar krijg – en waar ik helemaal gek van word – is of je nou wel of geen smakelijk eten mag zeggen voorafgaand aan een diner. Mijn antwoord: doe waar je zin in hebt. Er is geen regel."

bij voelt'. "Maar zij had geen idee hoe zich te gedragen in grote gezelschappen of aan tafel, bijvoorbeeld. En daar werd ze heel onzeker van. Maar als zij bij wijze van spreken nu het hele boek van etiquette uit haar hoofd gaat leren, is ze eigenlijk al te laat. Dan wordt het namelijk een aangeleerd kunstje, in plaats van vanzelfsprekend gedrag."

Achterstand

Van Ditzhuyzen vindt dat het leren van basisomgangsvormen vroeg moet beginnen. "Ik stond laatst op de tram te wachten, toen bij het instappen een klein kind voordrong. Toen iemand daar wat van zei, antwoordde de vader: 'Laat hem toch lekker kind zijn'. Dat is toch ongelofelijk? Dat kind is nu al enigszins verpest. Ik vind het treurig dat sommige mensen tijdens hun jeugd helemaal geen fatsoensnormen geleerd krijgen – dan heb je echt een achterstand, en dat is lastig in het dagelijkse en het beroepsleven."

Heel wat mensen hebben zo'n achterstand, merkt ze, ook studenten. Verschillende universiteiten hebben haar gevraagd of ze een lesprogramma wil verzorgen rondom het thema etiquette. "De mails die studenten soms naar hun docenten sturen, zijn van een niveau waarvan je je kapot schrikt. Dat zou toch eigenlijk op een universiteit niet mogelijk moeten zijn..." *



Uitgeverij:
Becht

mooi was die tijd

"Hier in Nijmegen is alles natuurlijk nogal links. In Leiden, waar ik studeerde, was het zeker bij Minerva wel anders. De meeste leden kwamen van rechten of geneeskunde. Ik was met wiskunde veruit in de minderheid. Maar het was geweldig om lid te zijn, juist omdat het zo anders was.

Volgens mij is het er inmiddels wel een stuk serieuzer geworden. Er is een bibliotheek om te studeren en er is begeleiding bij de tentamens. Veel studenten gaan überhaupt pas bij een vereniging als ze hun eerste jaar hebben gehaald en zijn binnen drie jaar weer weg. In mijn tijd was dat echt niet zo. Op mijn tweede dag bij de vereniging belandde ik al in de tien-dejaarshoek. Die langstudeerders, die echt een soort huisoudsten van de club waren, zie je er nu niet zo snel meer.

Verenigingen zijn vooral een leuk spel. Een soort sociaal experiment. In de kennismakings-tijd (zo heette de ontgroeningstijd toen nog) ontdek je de regels van zo'n vereniging, en hoe je daarmee om moet gaan. Conflicten oplossen, problemen aankaarten – dat zijn dingen waarmee je daar experimenteert. En als je dan daarna in het echte leven terecht komt, kan het eigenlijk alleen maar meevallen."

Frits Vaandrager is hoogleraar Informatica. Van 1980 tot 1985 was hij lid van Minerva.

BIO

NAAM: Reinildis van Ditzhuyzen

GEBOREN: Arnhem (1948)

WOONPLAATS: Wenen en Den Haag

STUDIE: Eerst geschiedenis, daarna talen.

Aan de universiteiten van Nijmegen, Salzburg, Wenen, Barcelona en Brugge.

WERK: Historica en schrijver

OVERIGE: Reinildis van Ditzhuyzen is vooral bekend van het boek 'Hoe hoort het eigenlijk', maar ze schreef ook uitgebreid over het Koningshuis. Ze werd ooit gepersifleerd in Koefnoen.



NSSV
Het Vendel



HET LEGER(TJE) VAN CAROLUS

Als ze klein zijn, willen veel jongetjes soldaat worden. Sommige Carolingers komen er heel dichtbij: zij zijn aangesloten bij studentenweerbaarheid Het Vendel en mogen bij defilés en ceremoniële herdenkingen samen optrekken met het leger. Schieten doen ze alleen tijdens oefeningen en wedstrijden.

Tekst: Niels Kramer / Foto's: Het Vendel

Den Haag, september 2014. Student en Carolinger Nanne Kusters staat in de houding op het Binnenhof. Een kleine zeven uur lang moet hij zo blijven staan, in een oneindig lange rij met militairen. Tot de

Gouden Koets voorbij is.

“Het was heel intensief”, vertelt hij. “Zeven uur is echt lang.” Nu is het maart 2017 en zit Kusters met twee kameraden in de gemeenschappelijke ruimte van wooncomplex Sterrenbos. Samen halen ze herinneringen op. Wat hebben ze allemaal gedaan met de kleine, onbekende legereenheid waarvan ze deel uitmaken? Meestal vertellen ze journalisten niet over de Nijmeegse Studenten Schiet Vereniging Het Vendel, de studentenweerbaarheid van Carolus Magnus. Vandaag wel. En dat doen ze in uniform, compleet met zwarte legerkisten en een fles jenever op tafel. Die jenever bij een vergadering is traditie, zoals zo veel dingen binnen Het Vendel traditie zijn.

“Jullie ook een glaasje?”, vraagt president Milán Payan Witteveen.

De studentenweerbaarheden gaan terug tot 1665 en hielpen in vroeger tijden mee bij de verdediging van een stad. Het Vendel in Nijmegen bestaat sinds 1931. Momenteel is het voornamelijk een vereniging waar studenten met militaire interesse een kijkje kunnen nemen in de keuken van Defensie. Ze doen mee aan schietwedstrijden, workshops en simulaties en zijn aanwezig bij ceremoniële herdenkingen en defilés.

The lads with the ties

Een jaarlijkse traditie is deelname aan de Nijmeegse Vierdaagse. Uitgezwaaid door beschonken Carolingers, vertrekken ze voor dag en dauw zingend vanaf de Wedren om de militaire veertig kilometer te lopen. Ze slapen die week tussen ruim vijfduizend militairen uit de hele wereld op gelegenheidslegerkamp Heumensoord achter de Radboud Universiteit. Payan Witteveen vertelt hoe dat eraan toegaat: “Als we het kamp binnenkomen, doen we altijd een dansje. Ieder detachement doet iets unieks: de Duitsers adten bijvoorbeeld altijd meteen een halve liter bier.” De heren van Het Vendel zetten bij aankomst een traditioneel lied van Carolus Magnus in. Ze beginnen geheel in mili-

taire stijl met de groep verdeeld in twee rijen. Ze marcheren op de maat terwijl ze de tekst zingen. Dan haken ze hun armen in elkaar en beginnen te hossen. “Je bent doodop van het lopen, maar wanneer je op het kamp aankomt voel je je geënerveerd”, zegt de president. “De sfeer is fantastisch, je lacht je de ballen uit de broek.”

'HET IS PRACHTIG OM MET EEN GEWEER IN DE WEER TE ZIJN'

Ze willen graag een beetje de gangmakers van de Vierdaagse zijn, aldus Payan Witteveen. Die eer houden ze hoog door ook onderweg uitbundig te zingen, een rotonde bij voorkeur twee keer te nemen en onderweg hier een daar een vrouw uit het publiek over de schouder te gooien en een halve kilometer mee te dragen. “De Amerikanen noemen ons lacherig *the lads with the ties*. Maar na de eerste dag hebben ze meestal toch respect. We zuipen 's avonds, maar *what the fuck*: de volgende ochtend staan we wel weer

klaar en lopen zonder klagen de route uit.”

Secretaris Roderick Enzerink kijkt een beetje sip bij de verhalen over de Vierdaagse. “Ik had toen ik meeliep het meest getraind van iedereen”, zegt hij bij zijn tweede glaasje jenever. “Maar ik moest afhaken.” De reden? “Te kleine schoenen ...”

Tweede Wereldoorlog

De mannen zijn geen lid van Het Vendel geworden om alleen maar de Vierdaagse te lopen. Payan Witteveen verwoordt zijn motivatie kort en krachtig: “Ik vind schieten ontzettend mooi.” Zijn ogen glimmen. Veel jongens willen als ze klein zijn soldaat worden, zegt hij. Als je bij de studentenweerbaarheid zit, gaat die droom een beetje in vervulling. “Het is prachtig om met een geweer in de weer te mogen zijn.” Trots pakt hij z'n telefoon om foto's te laten zien. We zien hem bezig met het in elkaar zetten van wapens die uit tientallen grote en kleine onderdelen bestaan en met het schieten in verschillende houdingen.

Commissaris schieten Nanne Kusters noemt de studentenweerbaarheid “spannend”. Maar hij heeft een pacifistische insteek en beleeft het schieten anders. “Het is fascinerend, haast meditatief. Je moet goed letten op je houding en



Meedoen aan een schietwedstrijd bij Defensie



De Vierdaagse lopen met
een das

op je ademhaling. Het is een sport om dat zo goed mogelijk te doen." Zijn interesse voor Het Vendel komt voort uit zijn belangstelling voor internationale betrekkingen. Hij doet een master op dat gebied. Als pacifist hoeft hij niet bang te zijn dat hij wordt opgeroepen om naar het front te moeten. Mocht Nederland in oorlog komen, dan wordt van de leden van Het Vendel verwacht dat ze zich gedragen als verzetsstrijders. Zo ging het ook in de Tweede Wereldoorlog. Studenten speelden een grote rol in het verzet. Sommige Carolingers worden nog altijd als helden herdacht omdat ze ondergronds werk verrichtten.

Secretaris Enzerink werd het lidmaatschap van Het Vendel door dispuutsgenoten aangera- den. "In mijn dispuut is het traditie om lid te worden", zegt hij. Nu is hij blij met de ervaring die hij mag opdoen en de kennis die hij straks heeft van Defensie.

Prins Bernhard

Een van de hoogtepunten van het jaar is de bor- rel met het leger op landgoed De Zwaluwenberg in Hilversum, vertellen de heren. Prins Bernhard maakte hier dertig jaar de dienst uit als Inspecteur-Generaal der Krijgsmacht. Hij was beschermheer van de studentenweerbareheden en er is zelfs een trofee naar hem vernoemd, waar de verenigingen jaarlijks om strijden.

Een uitje dat voor volgende maand op het programma staat, is een trainingsdag van de ME waarin ze figureren. Kusters: "Op zo'n dag krijgen wij een rol toebedeeld. Wij spelen bijvoorbeeld de woedende menigte." Payan Witteveen moet grinniken. Hij is wel eens bont en blauw thuis gekomen. "Hoe meer je de ME'ers uitdaagt door hard te schreeuwen of niet mee te werken, hoe ruiger het eraan toe kan gaan", weet hij uit ervaring.

Op dit moment telt Het Vendel ongeveer dertig leden. Het directorium, zoals het bestuur van Het Vendel genoemd wordt, heeft niet de wens verder te groeien. Wat de heren wel willen: hun beleid aanpassen zodat op termijn ook vrouwen lid kunnen worden. Nu kan dat niet.



"Het heeft niets met vrouwonvriendelijkheid te maken, maar vooral met tradities en het statuut van onze vereniging", aldus Payan Witteveen. Beetje achterhaald, vinden ze zelf ook, en daarom wordt er gekeken naar mogelijkheden om hier, "met gepast respect voor de tradities", verandering in aan te brengen. Kusters: "Laatst hebben we wel vrouwen uitgenodigd mee te doen aan een schietoefening. Defensie gaat met haar tijd mee, dus moeten wij dat ook doen."

Op de vraag hoe iemand lid kan worden van Het Vendel krijgen we van Payan Witteveen een mysterieuze glimlach. "Nee, vertellen we niet. Dat is geheim." Wat hij wel los wilt laten, is dat het lidmaatschap van Carolus Magnus een voorwaarde is.

Baan bij Defensie

Payan Witteveen en Enzerink zijn recentelijk afgestudeerd. Dat betekent dat ze na dit jaar officieel geen lid meer zijn van Het Vendel. Het werkende leven wacht. Het lidmaatschap kan

UIT 1665

De oorsprong van de studentenweerbareheden gaat terug tot 1665. In de Tweede Engels-Nederlandse Oorlog dreigde de stad Groningen belaagd te worden. Studenten boden zich aan om te helpen de stad te verdedigen en er werd voor hen een aparte compagnie opgericht. Dit herhaalde zich vaker in de geschiedenis, waarbij de studentenweerbareheden onder Koning Willem III in aantal floreerden. Tijdens de Koude Oorlog nam Prins Bernhard de weerbareheden onder zijn speciale bescherming. Sinds 1998 strijden de weerbareheden jaarlijks om de Prins Bernhard-trofee. Nederland kent op dit moment tien studentenweerbareheden: in Utrecht, Leiden, Amsterdam, Delft, Wageningen, Rotterdam, Groningen, Den Haag, Enschede en Nijmegen.

'POLITIEK DOET ER NIET ZO TOE BIJ ONS'

een opstapje zijn naar een baan bij Defensie; het is zelfs een van de redenen dat de krijgsmacht de studenten graag betreft bij haar organisatie. Hoogopgeleiden zijn zeer welkom. De president sluit een dergelijke baan niet uit, hij zal zijn lidmaatschap dan ook met trots op zijn cv vermelden. Enzerink twijfelt daarover. Hij studeerde milieu- en maatschappijwetenschappen. Potentiële werkgevers zouden de wenkbrauwen kunnen optrekken bij het zien van de term 'studentenweerbaarheid', omdat ze niet weten wat het inhoudt of vanwege het vooroordeel dat eraan kleeft: in de media worden studentenweerbaarheden er wel eens van beticht een rechts-nationalistische karakter te hebben. "Iets wat helemaal niet waar is", zegt hij. Kusters vult hem aan. "De leden van onze vereniging beslaan het hele politieke spectrum. Politiek doet er verder ook niet zo toe bij ons, we zijn een apolitieke organisatie."

Vierdaagse uitlopen

De tijd die ze nog hebben bij Het Vendel, willen ze alle drie anders invullen. Payan Witteveen gaat weer even rechtop zitten en vertelt met een grijns dat hij uitkijkt naar de komende schietdagen. Met een beetje schaamrood op z'n kaken vertelt Enzerink dat hij als doel heeft dit jaar de Vierdaagse wél uit te lopen. Kusters wil vooral bruggen slaan naar andere delen van de Defensie-organisatie en kijken hoe Het Vendel en Defensie elkaar op andere terreinen kunnen faciliteren. Deze drie doelen zijn tekenend voor de drie die tegenover ons zitten. Het zijn drie heel verschillende mannen die verbonden worden door één ding: een enorme interesse voor Defensie. *

mooi was die tijd

"In het tweede jaar van mijn studie ging ik bij Carolus Magnus. Daar had ik mijn jaarclub en mijn dispuut, maar was ik ook actief bij verschillende commissies en het bestuur. M.A.R.I.K.E.N. is een dispuut waar de diversiteit tussen de mensen behoorlijk groot is. Vaak worden disputen als nogal corporaal gezien, maar dat was hier echt niet zo. Het was een plek om juist jezelf te zijn, vriendschappen voor het leven te krijgen en je eigen pad te bewandelen.

Mijn hechtste vriendschappen komen uit mijn bestuursjaar. Toen zaten we met z'n zevenen minstens vijftig uur per week bij elkaar. Zo leer je mensen aansturen, plannen, samenwerken. Vooral tijdens de Vierdaagse, toen wij als enigen de vereniging draaiende hielden. Dan werkten we bijna de hele nacht door. Als we dat nu voor ogen zouden houden – dat het vooral om de vriendschappen en het plezier gaat – zouden ook de ontgroeningen weer een stuk leuker kunnen worden. Want dat is vooral hoe ik me mijn ontgroeningstijd herinner: met veel plezier."

Carla van Herpen is medisch oncoloog in het Radboudumc. Ze was van 1983 tot 1989 lid van M.A.R.I.K.E.N.



VERENIGINGEN IN DEN

De Nederlandse cultuur van studentenverenigingen is uniek. Toch zijn er ook landen die iets vergelijkbaars hebben. Een kijkje over de grens: van robotclubs tot American-footballfeestjes.

Tekst: Jozien Wijkhuijs / Beeld: Archief University of Central Arkansas

Austin Howard

masterstudent Geschiedenis en Taalwetenschap uit Amerika

“Eigenlijk kloppen de dingen die je in Hollywoodfilms over Amerikaanse studentenverenigingen en disputen ziet. De disputen hebben namen uit het Griekse alfabet zoals ‘Gamma Phi Beta’ of ‘Alpha Phi Alpha’ en richten zich vooral op drinken, seks en feesten. Natuurlijk zijn er uitzonderingen, maar de reputatie van de leden is vaak niet zo goed. Ik heb mijn bachelorstudie gedaan in Portland, Oregon. De universiteit waar ik studeerde is een uitzondering, omdat er weinig studentenverenigingen en disputen zijn. Andere universiteiten hebben er veel meer en daar zijn ze ook veel duidelijker aanwezig. Vaak geven zij de feestjes na wedstrijden American football, want vaak zijn leden van disputen ook sporters of cheerleaders. Iedereen gaat dan naar die feestjes.

In Amerika mag op de campus niet gedronken worden, ook omdat veel studenten nog niet oud genoeg zijn om te drinken. Om die reden zijn de dispuutshuizen van de fraternities en sororities vaak nét buiten de campus. Het seksisme binnen deze verenigingen is veel in het Amerikaanse nieuws geweest. Helaas zie je ook hoe dat doorwerkt, veel Amerikaanse politici zaten ooit bij een fraternity en zie hoe sommigen van hen zich gedragen.”

Alexia Aslan

Erasmus-student
politicologie uit Brazilië

“Er bestaan naar mijn weten geen gezelligheidsverenigingen of disputen in Brazilië. Een van de redenen is dat het land tot 35 jaar geleden een dictatuur was. Studentenverenigingen waren een bolwerk van verzet en lidmaatschap was genoeg reden voor een arrestatie. Sinds de jaren negentig beginnen studenten zich weer te verenigen in sport- en hobbyclubs. Ik ben altijd erg benieuwd geweest naar disputen zoals ze bestaan in West-Europa en Amerika, het lijkt me fijn om onderdeel te zijn van een vereniging met een rijke traditie.

Ik studeer aan de universiteit van São Paulo. Verenigingen zijn er allemaal gericht op een hobby of een sport. Zo zit een vriendin van mij bij de robotclub, zij bouwt graag robots in haar vrije tijd. In Nijmegen ben ik lid geworden van Karpe Noktem. Ik zocht mensen om Dungeons & Dragons mee te spelen en toen raadde iemand me aan om eens naar een open borrel te gaan. Voor zover ik weet ben ik de enige niet-Nederlandse student.”

Ilka Goos

student rechten uit Duitsland

“De meeste disputen van mijn universiteit, de Christian-Albrechts-Universität in Kiel, stammen uit de negentiende eeuw. De leden zijn vrij traditioneel, wonen vaak samen in een huis en de disputen bestaan bijna geheel uit mannen. Er is één vrouwen-dispuut, maar dat wordt weinig serieus genomen, heb ik de indruk. Dispuutsleden zijn in de minderheid, 90 procent van de studenten kiest er bij ons voor om een sport of hobby te gaan doen of in de studentenraad te gaan, in plaats van lid te worden van een gezelligheidsvereniging. De leden die ik ken zijn heel aardig en beleefd, maar er is een klein groepje dat de reputatie voor de rest verpest. De extreem traditionele disputen zijn vaak luider aanwezig en eisen meer aandacht op dan nodig.



Grappig is dat veel disputen oorspronkelijk zijn opgericht door studenten die zich juist wilden onttrekken aan hun conservatieve families en aan de maatschappij. Dat is een van de redenen dat de nazi's ze verboden hebben. Ze vonden ze te liberaal. Nu bestaat er juist weer één die de veiligheidsdienst ooit wou verbieden voor te rechtse ideeën. Zij zijn wel een uitzondering, de andere disputen distantiëerden zich hier expliciet van.”

Laura Cleven
student geschiedenis
uit Luxemburg

“Ik was benieuwd naar het beruchte Nederlandse studentenleven. Mijn familie is Nederlands, ik ben opgegroeid in Luxemburg en geboren in Amerika. In



COLUMN

Lucy's law

Lucienne van der Geld is docent notarieel recht en juridisch directeur van Netwerk Notarissen.

Op mijn rug

In mijn studententijd vond ik studentenverenigingen niet zo interessant. Ik had veel 'buitenschoolse' activiteiten en de studie kwam op de tweede plaats. Ook nog lid zijn van een studentenvereniging paste daar niet bij. Ik zag het trouwens ook niet zitten om voortaan in bomberjack en houthakkershemd door het leven te gaan met de jaarclubnaam op m'n rug. Zo ging dat in die dagen in de stad waar ik studeerde.

Als jurist vind ik studentenverenigingen een stuk interessanter. Niet alleen vanwege de juridische vorm waarin deze clubs zijn georganiseerd. Maar vooral ook vanwege de mores en tradities. Als lid van een studentenvereniging word je met twee soorten regels geconfronteerd: de regels van de statuten van de vereniging waarvan je lid bent en de daarmee samenhangende wettelijke regels én de ongeschreven mores behorende bij studentenverenigingen.

In onze sterk gereguleerde samenleving hebben we weinig ongeschreven regels meer. Binnen een studentenvereniging zijn er misschien wel meer ongeschreven dan geschreven regels. Maar als studentenverenigingen in aanraking komen met de burgermaatschappij, geldt gewoon het geschreven recht zoals dat voor alle burgers geldt. En studenten(verenigingen) zijn nogal eens onderwerp van rechtszaken.

Het mag bijvoorbeeld misschien tot de mores behoren dat je lekker, zonder je wat aan te trekken van burgers, bij nacht en ontij loopt te brallen, maar in het burencrecht staat: 'De eigenaar van een erf mag niet in een mate of een wijze die (...) onrechtmatig is aan eigenaars van andere erven hinder toebrengen zoals door het verspreiden van rumoer, trillingen stank, rook of gassen (...)'. Als het uit de hand loopt met het gelal dan word uit je kamer gezet. Of krijg je een boete wegens openbare dronkenschap. Dat zijn de geschreven mores van de burgermaatschappij.

VREEMDE



Luxemburg is eigenlijk geen cultuur van studentenverenigingen, dat vond ik jammer. Er is pas sinds vijftien jaar een universiteit in Luxemburg en er is weinig traditie. Internationale studenten trekken daar vooral met elkaar op en Luxemburgse studenten blijven omgaan met hun vrienden van vroeger. Dat was niets voor mij.

Tijdens de introductie had ik geen kamer en toen heb ik bij de studentenverenigingen aangeklopt. Van Carolus werd ik niet heel enthousiast, dus ik dacht: 'Dan maar naar de concurrent'. Zo kwam ik bij Ovum Novum terecht. Een jaar later ben ik lid geworden, toen ik voor mijn gevoel de taal goed genoeg sprak. Ik wilde weten hoe is om te leven als een Nederlander, ik zit liever niet in de bubbel van de internationale studenten." *

Leden van een vrouwen-
dispuut lopen mee in
een homecoming parade
aan de University
of Central Arkansas

**'STUDENTEN
VERENIGEN ZICH
BIJ ONS ALLEEN
IN SPORT- EN
HOBBYCLUBS'**

VERENIGINGS- KALENDER

De verenigingsdeuren gaan open op...

Je kunt ook bij studentenverenigingen terecht als je géén lid bent. Een greep uit de soms verrassende activiteiten die voor iedereen toegankelijk zijn.

LENTE-INTROWDUCTIE

10 april - 18 juni, Botenhuis, N.S.R.V. Phocas

Ben je van het zonnetje aan het genieten en realiseer je je opeens dat het tijd wordt om aan je beachbody te gaan werken? Geef je dan snel op (vóór 7 april) voor de lente-introwductie van Phocas. Met een beetje geluk roei je dan in juni al je eerste wedstrijd.



OPEN FEEST: GIVING FOR LIVING

12 april - N.S.V. Ovum Novum

Wie op 12 april niet de Batavierenrace loopt, kan terecht bij dit open feest van Ovum Novum. En je hoeft je er niet schuldig over te voelen. Want van ieder biertje dat je afrekent, gaat er een deel naar het goede doel.

CIRCES BOWLING-TOERNOOI

19 april, Bowlingcentrum OlRound, N.S.V. Carolus Magnus.

Geef toe, stiekem wil je al jaren een keer een balletje rollen bij Olround, die plek

waar je altijd langs fietst maar nooit naar binnen gaat. Grijp dan nu je kans, want hét bowlingtoernooi van dispuut Circe komt er weer aan. Ga jij met de felbegeerde kegel naar huis?

KONINGSNACHTFEEST

26 april, Villa van Schaeck, N.S.R.V. Phocas

Met gin-tonics en bier de Oranjes vieren? Dat kan bij het LustrumDies Koningsnachtfeest. Voor 17,50 euro heb je een kaartje. Da's niet niks, maar dan heb je wel onbeperkt drank, #knakworsten en hitjes van de Gebroeders Scooter.

PHOCAS OVER THE TOP

11 mei, Villa van Schaeck, N.S.R.V. Phocas

De Over The Top-feesten van Phocas, met Schwarz, Rot & Gelb en Rainbow Parties als voorgangers, hebben een naam. Het thema moet nog even geheim blijven, maar reken wederom op een halfgare opdracht om jezelf van gratis wodkashotjes te voorzien.

HOCKEYTOERNOOI CDT

12 mei, Sportpark De Heikant, Carolus Magnus

Elk jaar reist heel studentend Nederland af voor hét studenten hockeytoernooi, verzorgd door kroegdispuut



de Tempeliers. Met 3700 bezoekers, drie stages, een tattooshop, een barbier en een VIP-deck (inclusief jacuzzi) hoef je je sowieso niet te vervelen. Zelfs als je niet van hockey houdt.

PIEKENFEEST

17 mei, N.S.V. Ovum Novum

Het inmiddels legendarische Piekenfeest van Ovum Novum hoort thuis op de bucketlist van iedere Nijmeegse student.

OLIFANT BEACH-VOLLEYBALTOERNOOI

9 juni, Straalmanstrand, N.S.V. Carolus Magnus
Zomer, zon en bijna klaar met je tentamens — dat vraagt om beachvolleybal, dacht dispuut Olifant. Raap een team bij elkaar, koop

een kaartje en kom naar het Straalmanstrand voor het nodige pre-vakantiegevoel

OPEN FEEST.

28 juni, N.S.V. Ovum Novum

Het laatste open feest van Ovum, Carolus en Phocas voor de zomer. De volgende kans om te feesten bij een van de drie verenigingen is pas weer tijdens de introductie!

BALDR FIETS 'M ERIN

30 juni, Veur-Lent, N.S.V. Carolus Magnus

Haal die verroeste fiets uit de schuur voor een alternatief potje waterfietsen en vergezel dispuut Baldr voor een 'ter land, ter zee en in de lucht' op studentikoze wijze.



COLOFON

Vox is het maandelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit.

Redactie-adres: Thomas van Aquinostraat 4.00.6B, Postbus 9104, 6500 HE Nijmegen, Tel: 024-3612112
redactie@vox.ru.nl
www.voxweb.nl / @voxnieuws

Redactie: Paul van den Broek, Tim van Ham, Annemarie Haverkamp (hoofd-redacteur), Mathijs Noij, Martine Zuidweg
Eindredactie: Lydia van Aert
Columnisten: Lucienne van der Geld, Maarten van Gestel

Aan dit nummer werkten mee: Tim Arets, Maarten van Gestel, Niels Kramer, Lara Maassen, Mark Ooms, Mirte van Rooijen, Auke Roos, Merel van

Slobbe, Gijs Swennen, Jozien Wijkhuijs, Ming Zhu

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Joeri Borst, Marjolein van Diejen, Nick van Dijk, Duncan de Fey, Bart Homburg, Erik van 't Hullenaar

Illustraties: Merlijn Draaisma, Jeroen Murré, Studio 38c, Roel Venderbosch

Vormgeving en opmaak: gloedcommunicatie, Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet
Tel: 023-5714745

zandvoort@bureauvanvliet.com
advertentie@vox.ru.nl

Druk: MediaCenter Rotterdam

De volgende Vox verschijnt op 11 mei

AGENDA

MEDEDELINGEN OF BERICHTEN
VOOR VOX CAMPUS KUNT U
STUREN NAAR: VOXCAMPUS@
VOX.RU.NL DE VOLGENDE VOX
VERSCHIJNT OP 11 MEI

ALGEMEEN

www.ru.nl/studentenkerk

21 T/M 23 APRIL: Abdijweekend. Een weekend met rust, stilte en goede gesprekken. Gelovig of ongelovig, kom kennismaken met de abt en de natuur rond de abdij.
Locatie: Abdij Lilbosch.

PERSONEEL

www.ru.nl/pv

8 APRIL, 14.00 uur: Lenteworkshop door yogadocente Yvonne Mekaoui. Een combinatie van de theorie en praktijk van de yoga – om weer in verbinding te komen met je hele zelf.
Locatie: Villa Oud Heyendaal.

26 APRIL, 18.00 uur: Radboud Reppen en Roeren met P.F. Thomése. Schuif aan voor een literaire maaltijd, verzorgd door Leon Gommers, en luister naar schrijver P.F. Thomése.
Locatie: Villa Oud Heyendaal.

CULTUUR OP DE CAMPUS

www.ru.nl/cultuuropdecampus

6 APRIL, 19.30 uur: La Soirée Française. Kom een avond geheel op z'n Frans kaasprouwen. Vanaf 20.30 uur speelt de band La Clique a Pao er echte Franse chansons bij.
Locatie: Cultuurcafé.

11 APRIL, 20.00 uur: Preview Go-Short door Kloosterkino. Zie als eerste de beste animatiefilms van filmfestival Go Short, dit jaar rond het thema geluk.
Locatie: Studentenkerk.

13 APRIL, 19.00 uur: Science Festival. Een nieuw festival rondom de bèta-wetenschappen, bomvol experimenten, films, lezingen en muziek.
Locatie: Huygensgebouw.

18 APRIL, 20.30 uur: LGHTNNG. Kom luisteren naar de melancholische 80's pop-electronic van deze Groningse studentenband.
Locatie: Cultuurcafé.

20 APRIL, 20.00 uur: Toneelvoorstelling 'How Much Is Enough?' door Onderwater Producties. Twee mensen zijn klaar met de consumptiemaatschappij en gaan in een stadsmoestuin wonen.
Locatie: De Rode Laars (E2.64).



'How Much Is Enough?'

3 MEI, 15.30 uur: Kunstfest. Een nieuw festival op de universiteit met allerlei kunst disciplines. Dompel jezelf onder in videokunst en performance art of geniet van de live jazzband.
Locatie: Erasmusplein en Cultuurcafé.

8 T/M 12 MEI: Groene Week. Check, Akku en Cultuur op de Campus

HET GEDICHT

MEREL VAN SLOBBE IS DIT COLLEGEJAAR CAMPUSDICHTER. IEDERE MAAND SCHRIJFT ZIJ EEN GEDICHT VOOR VOX.

Ergens is het feest

iedereen is op zoek naar elkaar of de wc
er zijn mensen die willen weten
of je van speciaalbier houdt

Anne beweegt uit de maat
ze heeft het volume omhoog gedraaid
zodat we de stilte niet verstaan en ze blaast hete adem
in lege wijnglazen, verzamelt wolkjes
als bewijsmateriaal dat ze leeft

ze zegt dat de wereld een silent disco is
iedereen danst op muziek die niemand anders hoort
hoe moeten we ooit het ritme weten

later vinden we volumeknoppen
op nieuwe plekken en leren we
dat wie nooit een gesprek vastlegt
alles kan hebben gezegd

vragen aandacht voor duurzaamheid
op de universiteit met allerlei groene
activiteiten.
Locatie: Studentenkerk (tuin).

9 MEI: Finale Kaf en Koren. Wie wint
de studentenbandcompetitie:
Foxleaf, Jackson's Cage of Mooksha?
Locatie: Merleyn.

FOTO: GETTYIMAGES

Radboud Reflects

www.ru.nl/radboudreflects

6 APRIL, 19.30 uur: Ruzie maken. Hoe doe je dat? Filosofieworkshop door Carli Coenen. Hoe maak je 'goed' ruzie en kan dat eigenlijk wel?
Locatie: Thiemeloods.

8 APRIL, 13.30 uur: De (on)zin van tijdreizen. Korte films en gesprek met sterrenkundige Christiaan Brinkerink over de relativiteitstheorie, wormgaten en parallelle universums.
Locatie: LUX.

11 APRIL, 20.00 uur: De filosofie van videogames. Lezing met gamefragmenten door filosoof Stefan Schevelier. Locatie: LUX.

13 APRIL, 19.30 uur: Alles is een machine. Lezing door filosoof Arjen Kleinherenbrink, die betoogt dat we de realiteit pas begrijpen wanneer we naar de dingen zelf kijken, zonder die te reduceren tot iets anders.
Locatie: LUX.

18 APRIL, 19.45 uur: The Legacy of Nuclear Power. Stilaan stapelt de hoeveelheid kernafval zich op. Wat moeten we daarmee? Volgens geograaf Andy Browsers zitten vooral politieke en sociale factoren een oplossing in de weg.
Locatie: LUX.



De filosofie van videogames (11 april)

19 APRIL, 19.30 uur: Kijken naar kunst. Hoe doe je dat? Filosofieworkshop met filosoof Jeroen Linssen. Wat maakt een kunstwerk mooi: jij, de context of het werk zelf?
Locatie: Thiemeloods.

21 APRIL, 19.30 uur: RUST - Nacht van de Filosofie. Hét jaarlijkse filosofiefestival komt naar Nijmegen. Hoe behouden we de rust in roerige tijden? Met René ten Bos, Joke Hermsen, Paul van Tongeren, Marli Huijer en anderen. Locatie: De Lindenberg.

